

MATEMATIKA
I
BIBLIJA

Naslov originala

Bible Numerics

by

Ivan Panin

Izdaje: Centar za prirodnjačke studije (CPS) Prevod i obrada: CPS

Štampa: Lion Tiraž: 1.000

Distribucija: CPS, 063/7704-265

MATEMATIKA I BIBLIJA

Apsolutni matematički dokazi o božanskoj
nadahnutosti Biblije

CIP - Katalogizacija u publikacija
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

239
22.013

PANIN, Ivan

Matematika i Biblija : apsolutni matematički dokazi o božanskoj nadahnutosti
Biblije - Ivan Panin ; prevod CPS.

Beograd : Centar za prirodnjačke studije (CPS), 2002. - 65 str. ; 21 cm

Tiraž 1 000.

ISBN 86-84245-03-2

COBISS-ID 101745164

Ivan Panin

Predgovor

Od sredine 19. veka pa sve do danas, vodi se velika naučna debata po pitanju nastanka sveta u kome živimo. Oni koji su bili zainteresovani za ovo pitanje mogli su da se upoznaju sa obiljem naučnih podataka koji nedvosmisleno pokazuju da ovaj svet ima svog Tvorca i da nikako nije mogao da nastane sam od sebe, slučajnim procesima, kako tvrdi teorija evolucije.

Iako je savremeni čovek oduševljen razvojem nauke i tehnologije, dovoljno je otići malo u prirodu i uveriti se da su živi sistemi na mnogo višem nivou složenosti od bilo kog čovekovog naučnog "izuma". Jedan najobičniji mrav je milijardama i milijardama puta složeniji sistem od bilo kod savremenog modela automobila. Jedna muva ili komarac je čudo tehnologije u poređenju sa bilo kojim avionom ili svemirskim brodom. Informacija zapisana u genima najprostije bakterije je nebrojeno puta složenija od bilo kog kompjuterskog programa. Ukratko, sistemi koje čovek pravi, uz pomoć svoje "napredne tehnologije", pokazuju se kao izuzetno prosti i trivijalni u poređenju sa sistemima koje pronalazimo u prirodi.

I kao što je očigledno da jedan kompjuter ili svemirski brod ima svog konstruktora, isto tako je očigledno da mnogo složeniji sistemi, koje pronalazimo u prirodi, imaju svog Konstruktora. Iz tog razloga, otac mikrobiologije, Luj Paster, jednom prilikom je izjavio: "Ja sam toliko proučavao prirodu da verujem u Boga kao bretonski seljak, a da sam još malo više proučavao prirodu verovao bih u Boga kao bretonska seljanka!" (Breton je selo u Francuskoj poznato po religioznim ljudima, a pogotovo ženama.)

Kada se uverimo da ovaj svet ima svog Tvorca, sledeći korak jeste da otkrijemo ko je taj Tvorac, i konačno, da ga upoznamo.

Bilo bi nelogično da ovaj svet ima svog Tvorca, a da On čuti. Ali, ako On govori - gde govori?

Ako prihvatimo definiciju nauke - "nauka je primenjena logika" - onda korišćenjem nauke možemo da potvrdimo da se Tvorac otkriva u knjizi koja se zove Biblija. Biblija je prepuna istorijskih izveštaja koji mogu naučno da se testiraju. Naročito je prvih 11 poglavlja Biblije podložno naučnom testu, pošto je u njima dat izveštaj o stvaranju sveta i dramatičnim događajima koji su se desili u prvih 2.000 godina od Stvaranja.

Na temu naučne opravdanosti Biblije objavljeno je mnogo knjiga i naučnih radova. (Neke od tih publikacija mogu se videti u katalogu na kraju ove knjige.) Činjenica je, takođe, da su ljudi koji su postavili temelje nauci, kao što su bili Njutn, Paster, Mendel, Faradej, Kepler i drugi, bili religiozni i da su prihvatili Bibliju kao pisano otkrivenje samog Tvorca.

Praksa je pokazala da se danas veoma mali broj ljudi upušta u otvoreno odbacivanje postojanja Tvorca. Takođe, sve je manji broj naučnika koji se usuđuje da kritikuje biblijski izveštaj, pošto je količina naučnih činjenica koja podupire Bibliju zaista ogromna.

Poslednja "odstupnica" onih koji odbacuju pravu religiju jeste osporavanje autentičnosti Biblije. Dakle, oni priznaju da postoji Tvorac, da Biblija jeste Njegovo pisano otkrivenje, ali da tekst Biblije nije potpuno pouzdan, da je izmenjen tokom vekova, i da Biblija ne može biti pouzdan kriterijum čovekove moralnosti i odnosa prema Tvorcu.

Cilj ove knjige je da pokaže da je Pisac Biblije sačuvao svoje Pisano Otkrivenje, da je ono ostalo nepromenjeno tokom mnogo vekova od kako je napisano, i da postoje "apsolutni matematički dokazi" koji to potvrđuju.

Pre nego što krenemo u analizu ovih matematičkih dokaza, ukratko ćemo se osvrnuti na "bibliografski test" koji je takođe veoma važan u potvrđivanju autentičnosti Biblije.

Biblija ima u sebi 66 knjiga. Neke od ovih knjiga su pisali isti autori, tako da Biblija ima oko 40 autora. Činjenica je da danas ne postoje originalni dokumenti koje su pisali autori Biblije. Zato se postavlja važno pitanje: Pošto ne posedujemo originalna dokumenta, da li je naš sadašnji tekst zasnovan na verodostojnim kopijama? Drugim rečima, kako znamo (a) da nisu postojale izmene ili greške u prepisivanju tokom godina i (b) da nisu postojala tajna dogovaranja

(sa ciljem da se izvrši prevara) među onima koji su posedovali prve kopije originala?

Bibliografski test odgovara na nekoliko pitanja:

1. Koliko postoji kopija originalnih dokumenata? Da bismo otklonili svaku sumnju, neophodno je imati što više kopija.

2. Koliki je vremenski razmak između pisanja originala i prve kopije? Ako su prve kopije koje posedujemo napisane više stotina godina posle originala, moglo je doći do mnogih promena za koje nismo znali. Kratki vremenski interval povećao bi sigurnost u verodostojnost kopija.

3. Gde su kopije nađene? Ako su sve kopije došle iz jednog mesta, argument u prilog zavere je moguć. Međutim, ako su one potekle iz različitih mesta, udaljenih geografski i vremenom, zavera je bespredmetna.

4. Kakva neslaganja postoje među kopijama? Ako su kopije dokumenata ispunjene značajnim razlikama, onda nije moguće tačno znati šta je autor originala napisao. Međutim, ako nema odstupanja ili su ona minorna (slovne greške i slično), onda je proces prepisivanja tokom godina bio veran originalu.

Koji se odgovori mogu ponuditi na ova pitanja? Ako primeni-mo bibliografski test na dela kao što su *Galski ratovi* od Julija Cezara, *Istorija* od Tacita ili *Ilijada* od Homera, i onda ga primenimo na Bibliju (Stari i Novi zavet), uočićemo neverovatnu razliku (videti tabelu na sledećoj strani).

Uočićemo, najpre, da danas postoji preko 24.000 delimičnih ili kompletnih kopija Novog zaveta. Nijedan drugi dokument iz starih vremena ne dolazi ni blizu tako velikom broju kopija. Homerova *Ilijada* je druga sa svega 643 postojeće kopije. Kopije drugih starih klasičnih dela toliko su retke da bi 20 kopija bio veliki broj za njih. Kao dodatak kopijama Novog zaveta postoji preko 86.000 kopija tekstova Novog zaveta od strane ranih crkvenih otaca. Kroz sve te citate ceo Novi zavet se može rekonstruisati iz tog materijala koji datira iz vremena koje je kraće od 200 godina posle Isusovog dolaska.

Kopije Novog zaveta nisu superiorne samo brojačno, već je i vremenski raspon između originalnih dokumenata i njihovih kopija još jedna značajna činjenica. Nasuprot Budi, čije su reči zapisane 500 godina posle njegove smrti, sve knjige Novog zaveta bile su napisane 40-65 godina nakon Isusove smrti. Prva kopija Novog zaveta potiče iz 125. godine naše ere. Ako uporedimo,

BIBLIOGRAFSKI DOKAZ

Autor dela	Datum pisanja	Prva kopija	Vremenski raspon	Broj kopija
Cezar	100-144 p.n.e.	900 n.e.	1000 g.	10
Platon	427-347 p.n.e.	900 n.e.	1200 g.	7
Tacit	100 n.e.	1100 n.e.	1000 g.	20
Plinije M.	61-113 p.n.e.	850 n.e.	750 g.	7
Tukidit	460-400 p.n.e.	900 n.e.	1300 g.	8
Svetonije	75-160 n.e.	950 n.e.	800 g.	8
Herodot	480-425 p.n.e.	900 n.e.	1300 g.	8
Sofokle	496-406 p.n.e.	1000 n.e.	1400 g.	193
Catul	54 n.e.	1550 n.e.	1600 g.	3
Euripid	480-406 p.n.e.	1100 n.e.	1500 g.	9
Demosten	383-322 p.n.e.	1100 n.e.	1300 g.	200
Aristotel	384-322 p.n.e.	1100 n.e.	1400 g.	49
Aristofan	450-385 p.n.e.	900 n.e.	1200 g.	10
Homer	900 p.n.e.	400 n.e.	500 g.	643
Novi zavet	40-100 n.e.	125 n.e.	25 g.	24.000
Stari zavet	400 p.n.e.	200 p.n.e.	200 g.	par

Homerova *Ilijada* ima vremenski raspon od 500 godina između vremena pisanja i najstarije kopije. Dakle, nijedna knjiga iz starine ne može se uporediti sa Novim zavetom, po broju kopija ili vremenskom razmaku između originala i kopije.

Takođe, treba zapaziti da su ove kopije pronađene na različitim mestima i stranama sveta: Egipat, Izrael, Sirija, Turska, Grčka, Italija. Različite lokacije čine zaista teškom teoriju zavere.

Šta možemo reći o neslaganjima ili odstupanjima među kopijama Novog zaveta? Istina je da postoje neka odstupanja između hiljada dostupnih kopija. Međutim, kritičari, pa čak i oni koji nisu naklonjeni Bibliji, priznaju da su razlike veoma male (spelovanje, razlike u frazeologiji, redosled reči, itd), a savremeni prevodi uočavaju te razlike. Ali, sigurno je da nijedno od ovih minornih odstupanja ne utiče na našu religiju.

Kada je pitanju Stari zavet, treba istaći da su posebno pripremljeni ljudi, poznati kao "masoreti" (hebr. "prenosioci"), bili zaposleni na prepisivanju knjiga Starog zaveta. Masoreti su bili veoma religiozni i činili su sve da eliminišu greške. Oni su sledili striktnu jevrejsku tradiciju koja je nalagala koliko stubaca i linija može biti na jednoj stranici, sa obavezom brojanja svake linije, slova i reči da bi pronašli grešku. Ako bi kopija imala samo jednu grešku, bila bi uništena. Zbog toga je Stari zavet sačuvan u prvobitnom obliku.

Do 1947. godine, najstarija kopija Starog zaveta bio je masoretski tekst koji je datirao iz oko 900. godine nove ere. Ali, 1947. godine, u mestu Kumran, pored Mrtvog mora u Izraelu, pronađeni su dokumenti poznati pod imenom *Svici sa Mrtvog mora*. Mnogi od tih svitaka poticali su iz 200. godine pre nove ere, što ih je učinilo 1.100 godina starijim od, u to vreme naj-starijeg poznatog masoretskog teksta. Sadržaj *Svitaka sa Mrtvog mora* je doslovno isti sa do tada najstarijim masoret-skim tekstom, a oba su identična sa prevodima u našim Biblijama.

Na taj način, bibliografski test snažno podupire tvrdnju da je Biblija koju posedujemo autentična.

Kao konačni dokaz po pitanju autentičnosti Biblije slede matematička otkrića iznesena u ovoj knjizi.

Izdavač

Tog dana, 19. novembra 1899, jedan čovek se suočio sa izazovom. Nekoliko sedmica ranije, magazin *New York Sun* je posvetio dobar deo jedne stranice svog nedeljnog izdanja diskusiji o istinitosti Biblije. Tog datuma je odštampano jedno pismo nekog V. R. L. u kojem je on negirao biblijsku religiju koristeći često pobijane "argumente" i izazivao "nekog šampiona religije da uđe u arenu časopisa *New York Sun*", i da ponudi čitaocima neke činjenice u odbrani Biblije. Ivan Panin, autor ovog teksta, nije video magazin *New York Sun* godinama, ali na njegovom putu iz Južnog Fremingema u Grafton, Masačusec, jedna kopija magazina *New York Sun* od tog datuma, ostavljena na praznom sedištu u vozu, pala mu je u ruke. Na taj izazov odgovoreno je sledećim pismom.

To pismo je ponovo štampao Ivan Panin u jednom pamfletu od nekih 50 strana, sa grčkim tekstom biblijske knjige Jevanđelje po Mateju, 1. poglavlje, 1-17. stih, i rečnikom za njega, koji je omogućavao pismenom čitaocu da proveri njegove tvrdnje. Sledi tekst pisma, a kasnije i pamfleta:

"Gospodine uredniče, u današnjem broju magazina *New York Sun* gospodin V. R. L. poziva nekog 'šampiona religije da uđe u arenu časopisa *New York Sun* i da mu ponudi neke činjenice'. Iznosim samo neke činjenice:

1) Prvih 17 stihova Novog Zaveta sadrže Hristov rodoslov. On se sastoji iz dva glavna dela: stihovi 1-11 pokrivaju period od Avrama, oca izabranog naroda, do Ropstva, kada su oni izgubili nezavisnost. Stihovi 12-17 pokrivaju period od Ropstva do obećanog Spasitelja, Hrista.

Ispitajmo prvi deo ovog rodoslova.

Njegov rečnik ima 49 reči ili 7×7 . Ovaj broj je sam sedam (osobina 1) sedmica (osobina 2), a zbir njegovih činioca su 2 sedmice (osobina 3).

Od ovih 49 reči, 28 ili 4 sedmice počinju samoglasnikom, 21 ili 3 sedmice počinju suglasnikom (osobina 4).

Dalje, ovih 49 reči tog rečnika imaju 266 slova, ili $7 \times 2 \times 19 = 7 \times 38$. Ovaj broj je po sebi 38 sedmica (osobina 5), a zbir njegovih činioca je 28, ili 4 sedmice ($7 \times 2 \times 19 = 266$; $7 + 2 + 19 = 28$) (osobina 6), dok je zbir njegovih cifara 14, ili 2 sedmice (266 ; $2 + 6 + 6 = 14$) (osobina 7).

Od ovih 266 slova, 140 ili 20 sedmica su samoglasnici, a 126 ili 18 sedmica su suglasnici (osobina 8).

To znači, kao što je broj reči u tom rečniku proizvod broja 7, tako je i broj njegovih slova proizvod broja 7; upravo kao što je zbir činioca broja reči proizvod broja 7, tako je i zbir činioca broja njegovih slova proizvod broja 7. I upravo kao što je broj reči između samoglasničkih i suglasničkih reči deljiv sa brojem 7, tako je i njihov broj slova, između samoglasnika i suglasnika, deljiv sa sedmicama.

Dalje, od ovih 49 reči, 35 ili 5 sedmica javljaju se više od jednom; a 14, ili 2 sedmice javljaju se samo jednom (osobina 9); sedam njih se javlja u više od jednog oblika, a 42 ili 6 sedmica javljaju se samo u jednom obliku (osobina 10).

Među delovima teksta, ovih 49 reči su podeljene ovako: 42 ili 6 sedmica su imenice, 7 nisu imenice (osobina 11).

Od imenica, 35 ili 5 sedmica su vlastite imenice, 7 su zajedničke imenice (osobina 12).

Od vlastitih imenica, 28 su muški preci Hrista, a 7 nisu (osobina 13).

Štaviše, ovih 49 reči su raspoređene ovako: reči koje počinju slovima alfa-epsilon (a-e) ima 21 ili 3 sedmice; zeta-kapa (z-k) 14 ili 2 sedmice; mi-hi (m-h) takođe 14 (slovima l, y i w ne počinje nijedna od ovih reči). Nijedne druge grupe sedmica, koje se zaustavljaju na kraju jednog slova, ne mogu se napraviti pomoću ovih 49 reči; grupe sedmica se zaustavljaju samo na ovim slovima i ne na drugima. Slova alfa, eta, zeta, kapa, mi, hi su slova 1, 5, 6, 10, 12, 22 grčkog alfabeta, a zbir ovih brojeva (zvanih mesne vrednosti) je 56 ili 8 sedmica (osobina 14).

(Pre nego što nastavimo sa pismom Ivana Panina, proverićemo neke navode u originalnom grčkom tekstu.)

Prvih 17 stihova Jevanđelja po Mateju u našem prevodu glase:

1. Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avraamova sina.
2. Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braću njegovu.
3. A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.
4. Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.
5. A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.
6. A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom.
7. A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.
8. A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.
9. A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.
10. A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.
11. A Josija rodi Jehoniju i braću njegovu, u seobi Vavilonskoj.
12. A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.
13. A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima. A Eliakim rodi Azora.
14. A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.
15. A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.
16. A Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa prozvanoga Hrista.
17. Svega dakle kolena od Avrama do Davida, kolena četmaest, a od Davida do seobe Vavilonske, kolena četmaest, a od seobe Vavilonske do Hrista, kolena četrnaest.

1. Broj imenica koje se pojavljuju u prvih 17 stihova je 56 (7x8).

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
 2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
 3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
 4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
 5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβῆδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί·
 6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα· Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
 7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
 8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
 9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωθαμ· Ἰωθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν·
 10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμῶς· Ἀμῶς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
 11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας·
 12. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλώνας Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ·
 13. Ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζῶρ·
 14. Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ·

Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχίμ· Ἀχίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ·
 15. Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ·
 16. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός·
 17. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

1. βίβλος	29. Ἀβιά
2. γενεαίς	30. Ἀσάφ
3. Ἰησοῦς	31. Ἰωσαφάτ
4. Χριστός	32. Ἰωράμ
5. υἱός	33. Ὀζίας
6. Δαυὶδ	34. Ἰωθαμ
7. Ἀβραάμ	35. Ἀχάς
8. Ἰσαάκ	36. Ἐζεκίας
9. Ἰακώβ	37. Μανασσῆς
10. Ἰούδας	38. Ἀμῶς
11. ἀδελφός	39. Ἰωσίας
12. Φάρες	40. Ἰεχονίας
13. Ζάρα	41. μετοικεσία
14. Θαμάρ	42. Βαβυλών
15. Ἐσρώμ	43. Σαλαθιήλ
16. Ἀράμ	44. Ζοροβαβέλ
17. Ἀμιναδάβ	45. Ἀβιούδ
18. Ναασσών	46. Ἐλιακίμ
19. Σαλμών	47. Ἀζῶρ
20. Βόες	48. Σαδῶκ
21. Ραχάβ	49. Ἀχίμ
22. Ἰωβῆδ	50. Ἐλιοῦδ
23. Ρούθ	51. Ἐλεάζαρ
24. Ἰεσσαί	52. Ματθάν
25. βασιλεύς	53. Ἰωσήφ
26. Σολομῶν	54. ἀνήρ
27. Οὐρίας	55. Μαρία
28. Ροβοάμ	56. γενεαί

2. Određeni član se javlja 56 puta (7x8). 3. Broj različitih oblika u kojima se član nalazi je 7.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
 2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
 3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
 4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
 5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβῆδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί·
 6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα· Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
 7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
 8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
 9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωθαμ· Ἰωθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν·
 10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμῶς· Ἀμῶς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
 11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας·
 12. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλώνας Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ·
 13. Ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζῶρ·

14. Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ· Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχίμ· Ἀχίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ·
 15. Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ·
 16. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός·
 17. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

1. ὁ
2. τοῦ
3. τόν
4. τούς
5. αἱ
6. τῆς
7. τὴν

4. Broj različitih reči koje se pojavljuju u prvih 11 stihova Jevanđelja po Mateju je 49 (7x7).

5. Broj reči koje počinju suglasnikom je 21 (7x3), a samim tim:

6. Broj reči koje počinju samoglasnikom je 28 (7x4).

Dat je spisak reči, razvrstanih po početnom slovu. U tekstu su podvučene one reči koje počinju suglasnikom. Kosim slovima su označene sve različite reči.

1. *Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ υἱοῦ Ἀβραάμ.*
 2. Ἀβραάμ *ἐγέννησεν* τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰούδαν* καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
 3. Ἰούδας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Φάρες* καὶ τὸν *Ζάρα* ἐκ τῆς *Θαμάρ*· Φάρες *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἐσρώμ*· Ἐσρώμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀράμ*.
 4. Ἀράμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀμιναδάβ*· Ἀμιναδάβ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ναασσών*· Ναασσών *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Σαλμών*
 5. Σαλμών *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Βόες* ἐκ τῆς *Ραχάβ*· Βόες *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωβηδ* ἐκ τῆς *Ρούθ*· Ἰωβηδ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰεσσαί*·
 6. Ἰεσσαί *δὲ* ἐγέννησεν τὸν Δαυίδ τὸν *βασιλέα*. Δαυίδ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Σολομῶνα* ἐκ τῆς τοῦ *Οὐρίου*·
 7. Σολομῶν *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ροβοάμ*· Ροβοάμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀβιά*· Ἀβιά *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀσάφ*·
 8. Ἀσάφ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωσαφάτ*· Ἰωσαφάτ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωράμ*· Ἰωράμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
 9. Ὀζίας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωθαάμ*· Ἰωθαάμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀχάς*· Ἀχάς *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἐζεκίαν*.
 10. Ἐζεκίας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Μανασσή*· Μανασσῆς *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀμώς*· Ἀμώς *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωσίαν*·
 11. Ἰωσίας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰεχονίαν* καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, *ἐπὶ* τῆς *μετοικεσίας Βαβυλῶνος*.

1. βίβλος 28. Ἰούδας
 2. γενεσις 29. ἀδελφός
 3. Χριστός 30. αὐτός
 4. Δαυίδ 31. ἐκ
 5. γεννάω* 32. Ἐσρώμ
 6. δέ 33. Ἀράμ
 7. καί 34. Ἀμιναδάβ
 8. Φάρες 35. Ἰωβηδ
 9. Ζάρα 36. Ἰεσσαί
 10. Θαμάρ 37. Οὐρίας
 11. Ναασσών 38. Ἀβιά
 12. Σαλμών 39. Ἀσάφ
 13. Βόες 40. Ἰωσαφάτ
 14. Ραχάβ 41. Ἰωράμ
 15. Ρούθ 42. Ὀζίας
 16. βασιλεύς 43. Ἰωθαάμ
 17. Σολομῶν 44. Ἀχάς
 18. Ροβοάμ 45. Ἐζεκίας
 19. Μανασσῆς 46. Ἀμώς
 20. μετοικεσία 47. Ἰωσίας
 21. Βαβυλών 48. Ἰεχονίας
 22. Ἰησοῦς 49. ἐπὶ
 23. υἱός
 24. Ἀβραάμ
 25. Ἰσαάκ
 26. ὁ
 27. Ἰακώβ

7. Ukupan broj slova u ovih 49 reči je 266 ili 7x38.

8. Od ovih 266 slova, 140 ili 7x20 su samoglasnici.

Samim tim:

9. Broj suglasnika je 126 ili 7x18.

NAPOMENA: Budući da se pojedine reči pojavljuju u više formi, na primer, imenice se javljaju i u nominativu i u akuzativu, slova su brojana tako što su reči posmatrane kao lekseme, onako kako se nalaze u rečenicima. Imenice i član uzimani su u nominativu, a glagol u prvom licu jednine prezenta indikativa aktiva, kao što se i navode grčki glagoli.

1. *Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ υἱοῦ Ἀβραάμ.*
 2. Ἀβραάμ *ἐγέννησεν* τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰούδαν* καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
 3. Ἰούδας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Φάρες* καὶ τὸν *Ζάρα* ἐκ τῆς *Θαμάρ*· Φάρες *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἐσρώμ*· Ἐσρώμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀράμ*.
 4. Ἀράμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀμιναδάβ*· Ἀμιναδάβ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ναασσών*· Ναασσών *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Σαλμών*
 5. Σαλμών *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Βόες* ἐκ τῆς *Ραχάβ*· Βόες *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωβηδ* ἐκ τῆς *Ρούθ*· Ἰωβηδ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰεσσαί*·
 6. Ἰεσσαί *δὲ* ἐγέννησεν τὸν Δαυίδ τὸν *βασιλέα*. Δαυίδ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Σολομῶνα* ἐκ τῆς τοῦ *Οὐρίου*·
 7. Σολομῶν *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ροβοάμ*· Ροβοάμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀβιά*· Ἀβιά *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀσάφ*·
 8. Ἀσάφ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωσαφάτ*· Ἰωσαφάτ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωράμ*· Ἰωράμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
 9. Ὀζίας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωθαάμ*· Ἰωθαάμ *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀχάς*· Ἀχάς *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἐζεκίαν*.
 10. Ἐζεκίας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Μανασσή*· Μανασσῆς *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἀμώς*· Ἀμώς *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰωσίαν*·

11. Ἰωσίας *δὲ* ἐγέννησεν τὸν *Ἰεχονίαν* καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, *ἐπὶ* τῆς *μετοικεσίας Βαβυλῶνος*.

1. biblos 26. Boes
 2. genesis 27. Rahab
 3. Iesus 28. Iobed
 4. Hristos 29. Rout
 5. uios 30. Iessai
 6. David 31. basileus
 7. Abraam 32. Solomon
 8. gennao 33. Ourias
 9. Isaak 34. Roboam
 10. de 35. Abia
 11. o 36. Asaf
 12. Iakob 37. Iosafat
 13. Ioudas 38. Ioram
 14. kai 39. Ozias
 15. adelfos 40. Ioatam
 16. autos 41. Ahas
 17. Fares 42. Ezekias
 18. Zara 43. Manasses
 19. ek 44. Amos
 20. Tamar 45. Iosias
 21. Esrom 46. Iehonias
 22. Aram 47. epi
 23. Aminadab 48. metoikesia
 24. Naasson 49. Babulon
 25. Salmon

10. Broj reči koje se pojavljuju dva ili više puta je 35 (7x5), samim tim:

11. Broj reči koje se pojavljuju samo jedanput je 14 (7x2).

Podvučene su reči koje se pojavljuju samo jedanput i dat je njihov spisak.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών.
5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί.
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ.
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Οζίαν.
9. Οζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωθαθάμ· Ἰωθαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς· Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν.
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. βίβλος
2. γενεσις
3. Ἰησοῦς
4. Χριστός
5. Ζάρα
6. Θαμάρ
7. Ραχάβ
8. Ρούθ
9. βασιλεύς
10. Οὐρίας
11. Ἰεχονίας
12. μετοικεσία
13. ἐπί
14. Βαβυλών

12. Broj reči koje su pojavljuju samo u jednom obliku je 42 (7x6), samim tim:

13. Broj reči koje se pojavljuju u dva ili više oblika je tačno 7.

Dat je spisak reči koje se pojavljuju u dva ili više oblika (u tekstu su to podvučene reči).

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών.
5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί.
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ.
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Οζίαν.
9. Οζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωθαθάμ· Ἰωθαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς· Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν.
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. ὁ
2. Ἰούδας
3. Σολομών
4. Οζίας
5. Ἐζεκίας
6. Μανασσῆς
7. Ἰωσίας

14. Broj imenica je 42 (7x6).

Prema tome:

15. Broj reči koje nisu imenice je 7.

Dat je spisak reči koje nisu imenice.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυίδ τὸν βασιλέα· Δαυίδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς· Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. γεννάω
2. δέ
3. ὁ
4. καί
5. αὐτός
6. ἐκ
7. ἐπί

16. Od ukupnog broja imenica, postoji 35 (7x5) vlastitih imena.

17. Ovih 35 imena pojavljuju se, sve ukupno, 63 (7x9) puta.

Dat je spisak ovih imenica. Brojanjem se može utvrditi da se zaista pojavljuju 63 puta.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυίδ τὸν βασιλέα· Δαυίδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς· Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. Ἰησοῦς
2. Χριστός
3. Δαυίδ
4. Ἀβραάμ
5. Ἰσαάκ
6. Ἰακώβ
7. Ἰούδας
8. Φάρες
9. Ζάρα
10. Θαμάρ
11. Ἐσρώμ
12. Ἀράμ
13. Ἀμιναδάβ
14. Ναασσών
15. Σαλμών
16. Βόες
17. Ραχάβ
18. Ἰωβηδ
19. Ρούθ
20. Ἰεσσαί
21. Σολομῶν
22. Οὐρίας
23. Ροβοάμ
24. Ἀβιά
25. Ἀσάφ
26. Ἰωσαφάτ
27. Ἰωράμ
28. Ὀζίας
29. Ἰωάθαμ
30. Ἀχάς
31. Ἐζεκίας
32. Μανασσῆς
33. Ἀμώς
34. Ἰωσίας
35. Ἰεχονίας

18. Po muškoj liniji, broj predaka Isusa Hrista je 28 (7x4).

19. Njihova imena se javljaju ukupno 56 puta (7x8).

Stoga:

20. Broj vlastitih imena, koja nisu muška imena Isusovih predaka, je 7 (uporediti 16. i 18.).

Dat je spisak Isusovih muških predaka. Brojanjem se može utvrditi koliko puta se njihova imena javljaju.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ **Δαυίδ** υἱοῦ **Ἀβραάμ**.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν **Ἰσαάκ**. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰακώβ**. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰούδαν** καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν **Φάρες** καὶ τὸν **Ζάρα** ἐκ τῆς **Θαμάρ**. Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἐσρώμ**. Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀράμ**.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀμιναδάβ**. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ναασσών**. Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν **Σαλμών**.
5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν **Βόες** ἐκ τῆς **Ραχάβ**. Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωβῆδ** ἐκ τῆς **Ῥούθ**. Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰεσσαί**.
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν **Δαυίδ** τὸν **βασιλέα**. Δαυίδ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Σολομῶνα** ἐκ τῆς τοῦ **Οὐρίου**.
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ροβοάμ**. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀβιά**. Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀσάφ**.
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωσαφάτ**. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωράμ**. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Οζίας**.
9. **Οζίας** δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωαθάμ**. Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀχάς**. Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἐζεκίαν**.
10. **Ἐζεκίας** δὲ ἐγέννησεν τὸν **Μανασσή**. Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀμώς**. Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωσίαν**.
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰεχονίαν** καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας.

1. Δαυίδ	15. Σολομῶν
2. Ἀβραάμ	16. Ῥοβοάμ
3. Ἰσαάκ	17. Ἀβιά
4. Ἰακώβ	18. Ἀσάφ
5. Ἰούδας	19. Ἰωσαφάτ
6. Φάρες	20. Ἰωράμ
7. Ἐσρώμ	21. Οζίας
8. Ἀράμ	22. Ἰωαθάμ
9. Ἀμιναδάβ	23. Ἀχάς
10. Ναασσών	24. Ἐζεκίας
11. Σαλμών	25. Μανασσῆ
12. Βόες	26. Ἀμώς
13. Ἰωβῆδ	27. Ἰωσίας
14. Ἰεσσαί	28. Ἰεχονίας

21. Tri žene su pomenute. Ukupan broj slova njihovih imena je 14 (7x2).

Dat je spisak.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ **Δαυίδ** υἱοῦ **Ἀβραάμ**.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν **Ἰσαάκ**. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰακώβ**. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰούδαν** καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν **Φάρες** καὶ τὸν **Ζάρα** ἐκ τῆς **Θαμάρ**. Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἐσρώμ**. Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀράμ**.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀμιναδάβ**. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ναασσών**. Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν **Σαλμών**.
5. Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν **Βόες** ἐκ τῆς **Ραχάβ**. Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωβῆδ** ἐκ τῆς **Ῥούθ**. Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰεσσαί**.
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν **Δαυίδ** τὸν **βασιλέα**. Δαυίδ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Σολομῶνα** ἐκ τῆς τοῦ **Οὐρίου**.
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ροβοάμ**. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀβιά**. Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀσάφ**.
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωσαφάτ**. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωράμ**. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Οζίαν**.
9. **Οζίας** δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωαθάμ**. Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀχάς**. Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἐζεκίαν**.
10. **Ἐζεκίας** δὲ ἐγέννησεν τὸν **Μανασσή**. Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἀμώς**. Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰωσίαν**.
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ἰεχονίαν** καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνας.

Θαμάρ
Ῥαχάβ
Ῥούθ

22. Broj imenica koje nisu lična imena je 7.

23. Ukupan broj slova ovih imenica je 49 (7x7).

Dat je spisak.

24. Samo je pomenuto ime jednog grada, a to je Vavilon. Na grčkom jeziku reč Vavilon sadrži ukupno 7 slova

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυιδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλωμών·
5. Σαλωμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυιδ τὸν βασιλέα· Δαυιδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωθαάμ· Ἰωθαάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχάς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκιάν·
10. Ἐζεκιὰς δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσή· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς· Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

βίβλος
γένεσις
υἱός
ἀδελφός
βασιλεύς
μετοικεσία
Βαβυλών

(Nastavak pisma:)

Ovo nabranje numeričkih fenomena ovih 11 stihova ne počinje da bude iscrpivo, ali je dovoljno pokazano da bi se objasnilo da je ovaj deo rodoslova konstruisan po jednom razrađenom planu sedmica.

Okrenimo se sad rodoslovu kao celini (svih 17 stihova). Neću zamarati vaše čitaoce govoreći o svim njegovim numeričkim fenomenima - bile bi potrebne čitave stranice. Ukazaću na samo jednu osobinu. Novi Zavet je pisan na grčkom jeziku. Grci nisu imali odvojene simbole za izražavanje brojeva, koji bi odgovarali našim arapskim brojevima, već umesto toga su koristili slova svog alfabeta; upravo kao što su Jevreji, na čijem je jeziku napisan Stari zavet, koristili u istu svrhu svoja slova. Prema tome, 24 grčka slova predstavljaju sledeće brojeve: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800 (videti tabelu na strani 44).

Svako grčko slovo tako predstavlja jedan matematički zbir, dobijen sabiranjem brojeva predstavljenih tim slovima, ili njihovim *numeričkim vrednostima*. Ukupan broj reči celog rodoslova iznosi 72. Ako napišemo njegovu numeričku vrednost preko svake od tih 72 reči, i saberemo ih, dobijamo njihov zbir 42.364 ili 6.052 sedmice, distribuirane samo u sledeće alfa-betske grupe:

- α-β , 9.821 ili 1.403 sedmice,
- γ-δ , 1.904 ili 272 sedmice,
- ε-ζ , 3.703 ili 529 sedmica,
- θ-ρ , 19.264 ili 2.752 sedmice,
- σ-χ , 7.672 ili 1.096 sedmica.

Numerička vrednost 10 slova korišćenih za pravljenje ovih grupa je 931, ili 7x7x19, što je sadržilac ne samo broja 7, već i 7 sedmica.

Neka gospodin V. R. L. pokuša da napiše nekih 300 smisaonih reči, kao što to čini ova genealogija, i neka ponovi neke numeričke fenomene kao što su ovi. Ako to učini za 6 meseci, zaista će učiniti čudo. Pretpostavimo da je Matej napravio taj podvig za mesec dana.

2) Drugi deo ovog poglavlja, stihovi 18-25, odnosi se na rođenje Hrista. On se sastoji od 161 reči ili 23 sedmice, koje se

javlja u 105 oblika ili 15 sedmica, sa rečnikom od 77 reči ili 11 sedmica. Ovde anđeo govori Josifu.

U skladu sa tim, od tih 77 reči, anđeo koristi 28 ili 4 sedmice. Od 105 oblika, on koristi 35 ili 5 sedmica. Numerička vrednost rečnika (različitih reči) je 52.605 ili 7.515 sedmica, a formi (ukupno reči) 65.429 ili 9.347 sedmica.

Ovo nabranje, takoreći, samo počinje da dotiče površinu numerike ovog poglavlja. Ali, ono što je ovde naročito vredno pažnje je činjenica da anđelov govor takođe ima jednu šemu sedmica što ga čini jednom vrstom prstena u prstenu, kruga u krugu. Ako gospodin V. R. L. može da napiše sličan pasus od 161 reči sa istom šemom samo sedmica (mada ovde ima i nekoliko šema drugih brojeva) za neke tri godine, on će učiniti još veće čudo. Pretpostavimo da je Matej ostvario taj podvig za samo 6 meseci.

3) Drugo poglavlje Jevanđelja po Mateju govori o Isusovom detinjstvu. Njegov fond iznosi 161 reč ili 23 sedmice, sa 896 slova ili 128 sedmica, i 238 formi ili 34 sedmice.

Numerička vrednost fonda reči je 123.529 ili 17.647 sedmica, formi 166.985 ili 23.855 sedmica, i tako dalje kroz stranice nabranja.

Ovo poglavlje ima najmanje 4 logička dela, i svaki deo pokazuje sam za sebe iste fenomene koji se nalaze u poglavlju kao celini. Tako prvih 6 stihova imaju fond od 56 reči ili 8 sedmica, itd.

Tu ima nekih govora: Irod govori, mudraci govore, anđeo govori. Ovde su numerički fenomeni tako iskazani da iako ima brojnih prstenova unutar prstenova i krugova unutar krugova, svaki je savršen za sebe, iako formiraju samo deo celine.

Ako gospodin V. R. L. može da napiše poglavlje kao što je ovo, isto onako prirodno kao što Matej piše, ali tako da ono sadrži u nekih 500 reči toliko mnogo isprepletenih, a ipak skladnih numeričkih osobina, u recimo, preostalom delu svog života - koliko god da je on sad star ili neki njegov potomak, ako on to uopšte ovako postigne, to će zaista biti čudo nad čudima. Uzmimo da je Matej postigao taj podvig za samo tri godine.

4) Nema nijednog dela, od stotine njih, u celom Jevanđelju po Mateju koji nije konstruisan na tačno isti način. Samo, sa svakim sledećim pasusom, teškoća takvog konstruisanja raste

ne aritmetičkom, već geometrijskom progresijom, jer on uspeva da napiše sve delove tako da razvija konstantno fiksne veze sa onim što je bilo pre i sa onim što ide posle. Na taj način bi bilo lako pokazati da bi godpodinu V. R. L. bilo potrebno nekoliko vekova da napiše knjigu kao što je ona koju je napisao Matej. Koliko je za to trebalo Mateju, pisac ne zna, ali kako je on to uspeo da uradi između Hristovog raspeća, 31. godine naše ere (njegovo Jevanđelje nije moglo biti napisano ranije), i uništenja Jerusalima 70. godine (Jevanđelje nije moglo biti napisano kasnije), to neka objasne gospodin V. R. L. i njegovi istomišljenici.

Uglavnom, Matej je to uradio i mi tako imamo na delu jednog čudesnog i neverovatnog književnog i matematičkog umetnika, bez premca, koji se jedva može i zamisliti. Ovo je prva činjenica o kojoj treba da razmišlja gospodin V. R. L.

Jedna druga činjenica je još važnija. U samom prvom odeljku, rodoslovu o kome smo govorili, reči koje se ne nalaze ni na jednom drugom mestu u Novom Zavetu javljaju se 42 puta, 7x6 i imaju 1 26 slova, 7x6x3, gde su oba ova braja sadržitelji ne samo sedmica, već i 6 sedmica, da navedemo samo dve od mnogim numeričkih karakteristika ovih reči.

Ali, kako je Matej znao, kada je planirao ovu šemu za ove reči (čija je jedina karakteristika to da se ne javljaju ni na jednom drugom mestu u Novom Zavetu), da se one neće naći u drugih 26 knjiga, da ih neće koristiti ostalih 7 novozavetnih pisaca, osim ako ne pretpostavimo nemoguću hipotezu da se složio sa njima u pogledu tog efekta. U tom slučaju, on je morao imati pred sobom ostatak Novog Zaveta, kada je pisao svoju knjigu. Po tome, *Jevanđelje po Mateju je pisano poslednje*.

5) Dešava se, međutim, da Jevanđelje po Marku ispoljava isti fenomen. Upravo onaj pasus, koji se tako trijumfalno u današnjem broju časopisa *Sun* naziva "falsifikatom", 12 poslednjih stihova Jevanđelja po Marku, predstavlja između nekih 60 osobina sedmica, sledeće fenomene:

Tih 12 stihova imaju 175 reči ili 25 sedmica, fond od 98 reči ili 2x7x7, sa 533 slova ili 79 sedmica, 133 oblika ili 19 sedmica itd, do najsitnijih detalja.

Marko je, dakle, još jedan čudotvorac, drugi književni genije bez premca, i na isti način na koji je pokazano da je Matej

pisao poslednji, tako se takođe pokazuje da je i Marko pisao poslednji (u slučaju da je podešavao svoj tekst u skladu sa numeričkim vrednostima).

Da uzmemo tako, na primer, iz samog ovog dela sledeće:

On ima samo jednu reč koja se ne nalazi nigde drugo u Novom Zavetu - ljanasimov, što znači "smrtno".

Na ovu činjenicu ukazuju ne manje nego 7 osobina sedmica: njena numerička vrednost je 581 ili 83 sedmice, sa zbirom svojih cifara od 14 ili 2 sedmice, od kojih slova 3, 5, 7, 9 od početka *te reči* imaju zbir 490 ili $7 \times 7 \times 5 \times 2$ što je sadržitelj 7 sedmica sa zbirom svojih činioca 21 ili 3 sedmice.

U fondu reči, njoj prethode 42 reči ili 7×6 . U samom poglavlju, prethode joj 126 reči ili $7 \times 6 \times 3$, i oba ova broja su sadržitelji ne samo sedmice, već i 6 sedmica. Tako smo ustanovili treću činjenicu o kojoj treba da razmišlja gospodin V. R. L: *Matej je sigurno pisao posle Marka, a Marko, isto tako, sigurno posle Mateja.*

6) Postoji, međutim, i četvrta činjenica, a to je da i Luka predstavlja iste fenomene kao i Matej i Marko, a to isto čine i Jovan, Jakov, Petar, Juda i Pavle. I sad više nemamo samo dva matematička genija, već 8 njih i *svaki od njih je pisao posle drugoga.*

7) I ne samo to. Pošto su Luka i Petar napisali po dve knjige, Jovan 5, a Pavle 14, može se na isti način pokazati da je svaka od 27 novozavetnih knjiga bila poslednja napisana. U stvari, za svaku stranicu, od njih preko 500, u grčkom izdanju *Westcott and Hort* (koju je pisac stalno koristio), može se ovako pokazati da je napisana poslednja (u slučaju falsifikovanja matematičkih zakonitosti).

Ovi fenomeni postoje i nema ljudskog načina da se oni objasne. Od 8 ljudi, ne može svaki pisati poslednji, a u 27 knjiga, sa nekih 500 strana, ne može svaka biti poslednja napisana. Ali, kad se jednom pretpostavi da je Jedan Um upravljao celinom, onda se problem prilično jednostavno rešava. To znači da je ovo Verbalna Inspiracija "svake jote i title" Novog Zaveta.

Ostaje tako samo da se doda da se potpuno istom vrstom dokaza dokazuje i za hebrejski Stari Zavet da je bio na isti način inspirisan.

Tako prvi stih 1. Knjige Mojsijeve ima 7 reči, 28 slova ili 4 sedmice, da imenujemo samo 2 od desetina numeričkih osobina ovog jednog stiha od samo 7 reči.

N.Y.Sun, 21. Novembar 1899. - korigovano

Na ovo pismo se u časopisu *Sun* pojavilo nekoliko reakcija, ali nijedan pravi odgovor, jer postoje samo tri načina na koji se ono može pobiti:

1) Pokazivanjem da činjenice nisu onakve kakve su ovde date.

2) Pokazivanjem da je za 8 ljudi moguće da svaki piše posle drugih 7; da od 27 knjiga, ili nekih 500 strana, svaka od njih bude pisana poslednja.

3) Pokazivanjem da čak i ako su te činjenice tačne, aritmetika nepogrešiva, a raspoređivanje numerike ispravno, to ne znači da obični ljudi to nisu mogli da napišu bez natprirodnog nadahnuća.

U skladu sa tim, čak 9 poznatih racionalista, među kojima i doktori Liman Abot (Lyman Abbot) i Čarls Eliot (Charles W. Eliot), bili su učtivo, ali javno pozvani da pobiju ovog pisca. Jedan "nije bio zainteresovan" za piščeva "aritmetička bavljenja", dva su "sa žaljenjem" rekli da "nemaju vremena" da tome posvete pažnju. Drugi "nisu hteli da budu neljubazni", ali...

Ostali se nisu ni oglasili. Radi naročite pogodnosti za njih, pisac je odštampao originalne podatke sa brojnim detaljima koji su im omogućavali na najlakši način da provere svaku njegovu tvrdnju, *ako su to hteli.* On je godinama činio sve što je mogao, da nijedan naučnik kojeg se ove stvari sigurno tiču ne treba da ostane u neznanju o činjenicama ovde iznesenim i o još stotinama sličnih.

Značajan izuzetak u odnosu na ove gore je jedan pravnik od položaja čije se knjige o zakonu smatraju autoritativnim. On je imao dovoljno inteligencije i iskrenosti da prizna da je slučaj Biblije, kakav je pisac izneo, neoboriv, da se za Bibliju tako pokazalo da je "apsolutno jedinstvena knjiga".

Slučaj ovih matematičkih zakonitosti Biblije iznudio je samo ovo priznanje ovog vrlo učenog pisca, i u skladu sa tim, on sada čita piščevu numeriku sa velikim uvažavanjem. A zatim, nezavisno od ovog priznanja, on se još više angažuje u dis tribuciji

svojih antireligijskih knjiga, u pisanju kojih uživa da troši svoje slobodno vreme.

U drugom pismu časopisu *New York Sun*, autor je razmatrajući neke relevantne "odgovore" na svoje prvo pismo, naveo tri načina da se njegove tvrdnje pobiju, a zatim nastavio:

"Nijedan normalan čovek neće pokušati da me pobije nekom drugom metodom. Da bi me pobili prvom metodom, ja ovom prilikom sa poštovanjem pozivam bilo koga, ili sve od sledećih ljudi, da dokažu da moje činjenice nisu tačne.

Naime, pozivam sledeću gospodu: Limana Abota, Vašingtona Gladena (Washington Gladen), Hebera Njutna (Heber Newton), Minot Sejvig (Minot J. Savage), predsednike Eliota sa Harvarda, Vajta (White) sa Kornela, i Harpera sa Univerziteta Čikago, profesora Henri Tejera (J. Henry Thayer) sa Harvarda, Dr. Brigsa, i bilo kojeg drugog istaknu-tog, takozvanog kritičara. Oni se mogu udružiti, ako hoće, sa svim saradnicima 9. izdanja Enciklopedije Britanike koji su pisali članke o biblijskim predmetima, zajedno sa desetinom matematičara profila profesora Simona Njukomba (Simon Newcomb). Što je veći profil bilo naučnika, bilo matematičara, tim više zadovoljavajuće po mene.

Oni će naći da su moje činjenice tačne. A pošto su to tačne činjenice, spreman sam da ih predstavim bilo kojoj trojici istaknutih pravnik, ili, još bolje, bilo kojem sudiji višeg ili vrhovnog suda, i pokorim se njihovoj odluci u pogledu toga da li je neminovan zaključak da samo natprirodno Nadahnuće može objasniti te činjenice.

Sve što bih tražio jeste da taj sudija tretira ovaj slučaj kao bilo koji drugi koji dođe pred njega, da bude sklon da oceni koje su stvari važne za raspravu, kao i relevantne činjenice, kad su one takve, i da pažljivo sasluša obe strane, kao što to čini na bilo kom suđenju."

Jedna od najznačajnijih pojava u našoj generaciji je Božja priprema jedne individue da proizvede pozitivne dokaze koji će sasvim podriti svu kritiku Biblije i poraziti rušilački ateizam gde god se čovek, koji iskreno misli, suoči sa činjenicama.

Još je zanimljivija činjenica da je ta individua jedan preobraćeni ruski nihilist - naučnik i matematičar. Upravo u vreme kad je organizovani ateizam sprovodio svoje planove da preuzme kontrolu nad Rusijom i iskoristi njene ogromne resurse da poseje seme ateizma u svakom narodu na Zemlji, Bog je pripremao Svog Rusa - Ivana Panina - da iznese naučne dokaze verbalne i plenarne nadahnutosti Biblije na originalnim jezicima.

Gospodin Panin nije bio prvi koji je otkrio da postoji čudna matematička struktura koja se provlači kroz Bibliju. I drugi su pisali o toj temi. Bili su to Braun (Browne) u svom *Ordo Saeculorum*, Grant u svojoj *Numeričkoj Bibliji* (Numerical Bible) i Bulinger (Bullinger) u svojim *Brojevima u Bibliji* (Numbers in the Scripture). Svi su oni izneli zapanjujuće dokaze numeričkih karakteristika u Bibliji.

Ostalo je, međutim, na gospodinu Paninu da posveti ceo svoj život tom zadatku, da nađe da je svako slovo hebrejskih i grčkih rukopisa numerisano i da zauzima svoje sopstveno posebno mesto u poretku ukupnog broja slova u Bibliji, gde su i najmanje varijacije ortografije određene od strane Boga. Pošto svako grčko i hebrejsko slovo ima i numeričku vrednost (u tim jezicima se slova koriste za brojeve), svaka reč, rečenica i paragraf imaju jedan određeni matematički zbir.

Gospodin Panin se posvetio tako istrajno brojanju slova i rešavanju matematičkih problema da se iznurio i fizički.

Njegovi radovi su obimni, a otkrića naizgled bez kraja. On je autor dela *Struktura Biblije* (Structure of the Bible) i revizije Novog Zaveta zasnovane na njegovim numeričkim otkrićima. Proizveo je na stotine traktata.

Njegovo otkrivanje praktično beskonačnog niza složenih matematičkih sistema u hebrejskim i grčkim tekstovima Biblije, svih rečenica, kombinacija, odnosa itd, koji slede jedan uniformni dizajn, od 1. Knjige Mojsijeve (prva knjiga u Bibliji) do Knjige Otkrivenje (poslednja knjiga u Bibliji), nesumnjivo je Božji odgovor na moderni ateizam i visoku kritiku, i dokazivanje nepogrešivog autoriteta Biblije.

To otkriće rešava mnoga pitanja povezana sa tekstom. Ono dokazuje da knjige naše današnje Biblije, i samo one, imaju tražene karakteristike. Ono rešava dugotrajne sporove u pogledu nekih delova za koje naučnici govore da treba da se eliminišu iz Biblije.

U ovom spisu moguće je samo dotaći površinu ovog proučavanja. Doktrinu o božanskom autoritetu Biblije uvek su sasvim podržavali dokazi iz ispunjenih proročanstava, iz neiscrpnih dubina otkrivene istine, iz njene neuporedive moći nad životima ljudi, iz njene neuništivosti i iz svedočanstva biblijskih pisaca. Međutim, neki su navikli da se odriču ovih linija dokaza kao nenaučnih.

Danas gospodin Panin nudi naučni dokaz *da Bibliju nije mogao proizvesti ljudski um bez ičije pomoći*. Ovaj dokaz se nalazi u zapanjujućim numeričkim fenomenima u okviru zakonitosti broja sedam. Bio čovek bolestan ili zdrav, njegov puls se menja svaki sedmi dan. On ne može izbeći taj zakon - niti oko tog Zakonodavca. On je ugrađen u samu našu prirodu i prisutan je kod nas i kad smo bolesni i kad smo zdravi. Dugo se već zna da se ljudsko telo kompletno menja svakih sedam godina.

Ne samo da taj zakon broja sedam uočavamo da se provlači kroz stvaranje sveta, već se on nalazi stotinama puta u tekstu Biblije i uvek izgleda značajan.

Dalje, pažljivi istraživači su često zapanjeni nalazeći da se taj broj uvek pojavljuje na neočekivane načine. Međutim, skeptici to mogu pripisati piscima koji smatraju "sedam" mističnim brojem i trude se da pišu važne rečenice u tačno sedam reči, ili da spretno razviju teme u sedam delova.

Rad gospodina Panina, međutim, ne bavi se prevodima, već hebrejskim i grčkim tekstom. Neozbiljan je svaki onaj ko pokušava da održi verbalnu inspiraciju King Dzejms verzije Biblije (prevod Biblije na engleski jezik) ili bilo koje druge verzije prevoda. Teškoće prevoda su ogromne.

Ali, kako je gospodin Panin došao do originala kad ne znamo da imamo originale? Odgovor je taj, da poređenje stotina rukopisa, do danas sačuvanih, pokazuje uniformnost koja dokazuje jedan zajednički izvor.

Tekst koji gospodin Panin koristi u svojim brojanjima je *Primenjeni hebrejski tekst za Stari zavet* (Received Hebrew Text of the Old testament) i Wescott and Hort verziju teksta za Novi zavet. On ima reference i na mnoge druge tekstove. Treba zapaziti da matematički proračuni gotovo neizbežno podržavaju Wescott and Hort verziju Novog zaveta.

Sledi *jedan skraćeni primer vrste* fenomena koje gospodin Panin nalazi u ovim tekstovima:

On uzima kao predmet proučavanja Hristov rodoslov u Jevanđelju po Mateju 1,1-17, ili jednu knjigu Biblije kao celinu, ili Bibliju u celosti, i pokazuje sledeću vrstu fenomena:

- broj reči u rečniku deljiv je sa brojem sedam,
- broj reči koje počinju sa samoglasnikom deljiv je sa sedam,
- broj reči koje počinju sa suglasnikom deljiv je sa sedam,
- broj slova u rečniku deljiv je sa sedam,
- od ovih slova, broj onih koja su suglasnici i onih koja su samoglasnici deljiv je sa sedam,
- broj reči koje se javljaju u rečniku više od jednom deljiv je sa sedam,
- broj onih reči koje se javljaju samo jednom, takođe je deljiv sa sedam,
- broj reči koje se javljaju u više od jednog oblika deljiv je sa sedam; broj onih koje se javljaju u samo jednom obliku takođe je deljiv sa sedam.
- broj imenica je deljiv sa sedam; broj reči koje nisu imenice takođe je deljiv sa sedam,
- broj vlastitih imena je deljiv sa sedam; broj muških imena je deljiv sa sedam i broj ženskih imena je deljiv sa sedam,
- broj reči koje počinju svakim slovom alfabeta deljiv je sa sedam.

Biblija je pisana na dva jezika: Stari Zavet na hebrejskom (nekoliko poglavlja je pisano na haldejskom jeziku koji je u numeričke svrhe isti kao i hebrejski); Novi Zavet na grčkom jeziku. Oba ova jezika imaju ovu osobenost: oni nemaju odvojene simbole za brojeve koji odgovaraju našim modernim arapskim brojevima: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Umesto njih, oni koriste slova svog alfabeta, tako da svako slovo predstavlja i izvesni broj; to se naziva "numerička vrednost broja". Pošto se svaka reč sastoji od slova, numerička vrednost jedne reči je zbir numeričkih vrednosti njenih slova. Numerička vrednost svakog rečeničnog odeljka, poglavlja, knjige, toma ili biblioteke, zbir je numeričkih vrednosti reči iz kojih se ona sastoji.

Na primer, 24 slova grčkog alfabeta predstavljaju sledeće brojeve: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800 (videti tabelu na strani 44).

Pomoću ovih numeričkih vrednosti, Grci i Jevreji su vršili sve svoje računске operacije. Ali, u Bibliji se koristi još jedan dodatni sistem u svrhu numeričke konstrukcije teksta - sistem "mesnih vrednosti".

Mesna vrednost za jedno slovo u Bibliji, bilo hebrejsko ili grčko, je broj mesta koje to slovo zauzima u alfabetu. U skladu s tim, u hebrejskom jeziku su mesne vrednosti i numeričke vrednosti prvih 10 slova iste. Isto je slučaj i sa prvih 5 slova u grčkom jeziku. Ali, 11. hebrejsko slovo ne znači 11, već 20. U skladu sa tim, njegova numerička vrednost je 20, ali mu je mesna vrednost 11; poslednje, 22. slovo hebrejskog alfabeta, znači 400. Prema tome, njegova numerička vrednost je 400, ali mu je mesna vrednost 22. Isto se odnosi i na grčki alfabet. Njegovo 6. slovo znači 7; ovo je njegova numerička vrednost, ali mu je mesna vrednost 6.

Puna vrednost hebrejskog ili grčkog slova je zbir njegove numeričke i mesne vrednosti; tako je vrednost reči "Isus" u grčkom jeziku 975, od čega je numerička vrednost 888, a mesna vrednost 87. Zapazite dalje karakteristike:

- numerička vrednost rečnika deljiva je sa sedam.
  - numerička vrednost raznih alfabetskih grupa deljiva je sa sedam.
- numerička vrednost raznih oblika u kojima se reč javlja, proizvodi isti fenomen.

Gornja numeracija jedva da *površno dotiče* numeriku koju je otkrio gospodin Panin. On izaziva bilo kog čoveka da inteligentno napiše bilo koji odeljak od 300 reči, proizvede neke numeričke fenomene sličnih vidova i da ga dovrši za šest meseci. Gospodin Panin kaže da će bilo koji čovek, koji to ostvari, dokazati da je čudotvorac. Nijedan čovek to ne može da učini.

Ali, mnogi od autora Biblije bili su ljudi izabrani iz vrlo niskih životnih krugova, imajući malo ili nimalo škole. Da su Matej, Marko, Luka ili Jovan, na primer, pokušali da nepo-mognutom ljudskom mudrošću pišu i proizvedu skladne numeričke karakteristike koje nalazimo kroz sve njihove knjige, koliko bi im bilo potrebno da ih napišu? Setite se da sa svakom dodatnom rečenicom teškoća konstruisanja na ovom planu raste aritmetičkom i geometrijskom progresijom, jer bi oni onda pokušavali da napišu svaki odeljak tako da razviju konstantno fiksne numeričke veze sa onim što ide pre i što dolazi kasnije.

Ali, ostaje jedna još više zapanjujuća činjenica: Broj reči koje se nalaze u Jevanđelju po Mateju, a koje se ne nalazi ni u jednoj drugoj knjizi Novog Zaveta, ispoljava jedan razrađeni numerički dizajn. Kako je Matej znao da je koristio reči koje neće biti korišćene ni u jednoj od ostalih 20 knjiga? On je morao da ima pred sobom sve te knjige i da svoju knjigu piše posle svih drugih pisaca.

Štaviše, svaka od tih ostalih knjiga ispoljava sličan fenomen. Da li je svaki pisac pisao poslednji? Ako nije, onda, da li je svaki od tih pisaca čitač misli, i literarni i matematički genije bez premca u istoriji, kakav se teško može i zamisliti?

Gospodin Panin nastavlja, dokazujući numerikom da svaka knjiga naše Biblije ima takve osobine, da je svaka od njih neophodna da bi se tačno sprovedla numerička šema cele Biblije, i da se ništa ne može ni dodati ni oduzeti Bibliji kakvu imamo, a da se ne naruše te karakteristike.

Od prvog stiha 1. Knjige Mojsijeve, pa do poslednjeg stiha knjige Otkrivenje, nalaze se ti Božji dokazi. Za Boga prirode se tako dokazuje da je Bog Biblije. rasprava današnjih skeptika, dakle, nije sa onima koji veruju u Bibliju, već sa samim Bogom.

Ali, 7 nije jedini broj koji je ovde zanimljiv. Ima jednako zanimljivih razvoja i kod drugih brojeva, od kojih su svi značajni i na svojim mestima.

Naša Biblija ima 66 knjiga, od kojih se neke pripisuju nekom autoru po imenu, dok su druge anonimne (knjige koje pisci nisu potpisali). One koje se pripisuju izvesnim piscima, ili u celi-ni ili delimično, su sledeće:

2. Knjiga Mojsijeva (Izlazak), 3. Knjiga Mojsijeva (Leviti), 4. Knjiga Mojsijeva (Brojevi), 5. Knjiga Mojsijeva (Zakoni ponovljeni), pripisuju se bar delimično Mojsiju, ili se navode kao Mojsijeva dela u drugim delovima Biblije.

Knjige proroka Isaije, Jeremije, Jezekilje i 12 malih proroka pripisuju se piscima čija imena redom nose.

Psalmi se pripisuju Davidu.

Priče Solomunove i Pisma nad pesmama se pripisuju Solomunu, a "Knjiga propovednikova" - "sinu Davidovom".

Knjiga proroka Danila, Knjiga Jezdrina i Nemijina pripisuju se, redom, tim autorima.

Jakovljeva poslanica, 1. i 2. Petrova poslanica i Judina poslanica nose imena pisaca. Poslanice Pavlove, sa izuzetkom one Jevrejima, pripisuju se Pavlu. Otkrivenje se pripisuje Jovanu.

Anonimne knjige su: 1. Knjiga Mojsijeva (Knjiga postanja), Knjiga Isusa Navina, Knjiga o sudijama, 1. i 2. Knjiga Samuilova, 1. i 2. Knjiga o carevima, Knjiga o Jovu, Knjiga o Ruti, Plač Jeremijin, Knjiga o Jestiri, 1. i 2. Knjiga dnevnika, Jevanđelje po Mateju, Jevanđelje po Marku, Jevanđelje po Luci, Jevanđelje po Jovanu, Dela apostolska, 1, 2. i 3. Jovanova poslanica i Jevrejima poslanica (ponovimo da su ovo knjige koje autori nisu potpisali i zato se one tretiraju kao anonimne).

U pogledu pisaca, imenovanih kao autora knjiga Biblije, nekima se pripisuje više od jedne jedne knjige. Mojsije ima 4, Solomon 3, Petar 2, Pavle 11. Drugi pisci imaju samo po jednu knjigu koja im je pripisana.

Treba imati na umu da su knjige Biblije na hebrejskom prihvaćenom tekstu i grčkom tekstu složene drugačije nego u našoj Bibliji. Njihov poredak na originalnim jezicima dat je u tabeli na sledećoj strani.

Njihov broj je 66 ili 6x11. Anonimnih knjiga je 22 ili 2x11. Neanonimnih knjiga je 44 ili 4x11.

ORIGINALNI REDOSLED KNJIGA U BIBLIJI

1. 1. Knjiga Mojsijeva	34. Knjiga o Jestiri
2. 2. Knjiga Mojsijeva	35. Knjiga proroka Danila
3. 3. Knjiga Mojsijeva	36. Knjiga Jezdrina
4. 4. Knjiga Mojsijeva	37. Knjiga Nemijina
5. 5. Knjiga Mojsijeva	38. 1. Knjiga dnevnika
6. Knjiga Isusa Navina	39. 2. Knjiga dnevnika
7. Knjiga o sudijama	40. Jevanđelje po Mateju
8. 1. Knjiga Samuilova	41. Jevanđelje po Marku
9. 2. Knjiga Samuilova	42. Jevanđelje po Luci
10. 1. Knjiga Carevima	43. Jevanđelje po Jovanu
11. 2. Knjiga Carevima	44. Dela apostolska
12. Knjiga proroka Isaije	45. Jakovljeva poslanica
13. Knjiga proroka Jeremije	46. 1. Petrova poslanica
14. Knjiga proroka Jezekilja	47. 2. Petrova poslanica
15. Knjiga proroka Osije	48. 1. Jovanova poslanica
16. Knjiga proroka Joila	49. 2. Jovanova poslanica
17. Knjiga proroka Amosa	50. 3. Jovanova poslanica
18. Knjiga proroka Avdije	51. Judina poslanica
19. Knjiga proroka Jone	52. Rimljanima poslanica
20. Knjiga proroka Miheja	53. 1. Korinćanima poslanica
21. Knjiga proroka Nauma	54. 2. Korinćanima poslanica
22. Knjiga proroka Avakuma	55. Galatima poslanica
23. Knjiga proroka Sofonije	56. Efescima poslanica
24. Knjiga proroka Ageja	57. Filibljanima poslanica
25. Knjiga proroka Zaharije	58. Kološanima poslanica
26. Knjiga proroka Malahije	59. 1. Solunjanima poslanica
27. Psalmi	60. 2. Solunjanima poslanica
28. Priče Solomunove	61. Jevrejima poslanica
29. Knjiga o Jovu	62. 1. Timotiju poslanica
30. Pisma nad pesmama	63. 2. Timotiju poslanica
31. Knjiga o Ruti	64. Titu poslanica
32. Plač Jeremijin	65. Filimonu poslanica
33. Knjiga propovednikova	66. Otkrivenje

Od tih 44 knjiga, 22 ili 2x11, pripadaju piscima više od jedne knjige, a 22 ili 2x11 piscima samo jedne knjige. Zbir ovih 66 brojeva iznosi 2211 ili 201 jedanaestica.

Ovaj broj se deli ovako: 22 knjige autora više od jedne knjige imaju 946 ili 86 jedanaestica. Ostalih 44 imaju 1265 ili 115 jedanaestica.

Od ovih 66 knjiga, 22 su poslanice. Njihovi brojevi su (od Jovana do Filimona) 45 - 65. Sad se zbir 2211, za 66 knjiga, deli tako između poslanica i neposlanica: poslanice imaju 1155 ili 105 jedanaestica; neposlanice imaju 1056 ili 96 jedanaestica.

Sledeći autori: Mojsije, David, Isaija, Jeremija, Osija, Joilo i Danilo se izričito navode u Novom Zavetu. Brojevi njihovih knjiga su 2, 3, 4, 5, 12, 13, 15, 16, 27, 35. Zbir je 132 ili 12 jedanaestica.

Sad uzmimo *numeričke vrednosti* biblijskih autora (onih kojima se pripisuju knjige), na osnovu zbira numeričkih vrednosti svakog slova njihovog imena:

Mojsije 345 (משה)	Agej 21 (אגי)
Isaija 401 (ישעיהו)	Malahija 101 (זכריה)
Jeremija 271 (ירמיהו)	Zaharija 242 (מלאכי)
Jezekij 1 56 (יהזקאל)	David 14 (דוד)
Osija 381 (הושע)	Solomon 375 (שלמה)
Joilo 47 (יואל)	Danilo 95 (דניאל)
Amos 176 (עמוס)	Jezdra 278 (עזרא)
Avdija 91 (עבדיה)	Nemija 113 (נחמיה)
Jona 71 (יונה)	Pavle 781 (Παυλος) (ς = σ)
Mihej 75 (מיכה)	Petar 755 (Πετρος)
Naum 104 (נחום) (ם = מ)	Jakov 833 (Ιακωβ)
Avakum 216 (חבקוק)	Juda 685 (Ιουδας)
Sofonija 235 (צפניה)	Jovan 1069 (Ιωαννης)

Zbir je 721 jedanaestica. Zbir brojeva činilaca 7, 11, 103 je 121 ili 11 jedanaestica.

Prisustvo ovih činilaca jedanaestica u vezi sa brojem, redom i imenima pisaca, ili je slučajno ili planirano. To da broj knjiga u Bibliji treba da je sadržalac broja 11 moglo bi biti sasvim slučajno, međutim, samo je svaki jedanaesti broj

sadržalac od jedanaest, i šansa da bilo koji broj bude sadržalac od 11 je samo 1 : 11.

Da ovaj broj bude tako podeljen između anonimnih i neanonimnih knjiga i da svaka grupa bude takođe jedan sadržalac od 11 - to takođe može biti slučajno, ali su šanse za to samo 1 : 11x11 ili 1 : 121.

Da ovaj broj bude tako podeljen između anonimnih knjiga, i jedanaesticama među autorima samo jedne knjige i onih više od jedne - može biti slučajno, ali je šansa za to samo 1 : 11x11x11 ili 1331.

Idući tako kroz osam primećenih karakteristika jedanaestica, svaka od njih bi mogla biti slučajna, ali je šansa za to samo 1 : 11⁶ ili 214.358.881.

Sad je zbir numeričkih vrednosti ovih 26 autora (7.931) takođe *sadržalac broja 7*.

Od ovog broja, 21 pisac Starog zaveta ili 3 sedmice imaju 3.808 ili 544 sedmice, a pisci Novog zaveta imaju 4.123 ili 589 sedmica.

Od broja 3.808, koji pripada piscima Starog zaveta, 2.933 ili 41 9 sedmica pripadaju Knjigama Zakona i Prorokim knjiga-ma, od Mojsija do Malahije, a 1.190 ili 170 sedmica pripadaju piscima Istorijskih knjiga, od Davida do Nemije. (Knjige Starog zaveta su podeljene u tri celine: 1) Knjige Zakona; to su knjige označene brojevima 1-5 u tabeli na strani 37, 2) Proročke knjige, od 6-26, i 3) Istorijske knjige, od 27-39.)

Sedam od 21 starozavetnog pisca, ili 3 sedmice, izrazito se imenuju kao takvi u Novom Zavetu - Mojsije, David, Isaija, Jeremija, Danilo, Osija, Joilo. Numerička vrednost njihovih imena je 1.554 ili 222 sedmice.

Numerička vrednost Mojsijevog imena, koji započinje tu listu, i Jovana koji je završava, 345 i 1.069, daju 1.414 ili 202 sedmice.

Biblija počinje hebrejskom rečju "berešit" - početak, a završava grčkom rečju "hagios" - svet.

Ova hebrejska reč se javlja u sledećim knjigama: 1 -5. Mojsijeva, 1. Samuilova, Isaija, Jeremija, Jezekij, Osija, Amos, Mihej, Psalmi, Priče, Jov, Propovednik, Danilo, Nemija, 2. Dne-vnikova.

Ova grčka reč se javlja u sledećim novozavetnim knjigama: Matej, Marko, Luka, Jovan, Dela, 1. i 2. Petrova, 1. Jovanova,

Juda, Rimljanima, 1. i 2. Korinćanima, Efescima, Filibljanima, Kološanima, 1. i 2. Solunjanima, Jevrejima, 1. i 2. Timotiju, Titu, Filimonu, Otkrivenju.

Ovih knjiga ima ukupno 42 ili 6 sedmica. Uzmimo brojeve ovih knjiga po redu njihovog mesta - njihov zbir je 1575 ili 225 sedmica.

Ovih 8 karakteristika sedmica, u vezi sa redom i piscima knjiga, mogu takođe biti slučajne, ali je šansa da se te karakteristike sedmica i jedanaestica nađu zajedno 1 : nekoliko mili-jardi.

Jasno je pokazano da današnji broj knjiga Biblije nije slučajan, već planiran. Vidi se da je odnos između anonimnih i neanonimnih knjiga planirana. Vidi se da je odnos između broja knjiga koje pripadaju jednom piscu i broja koji pripada piscima više od jedne knjige planirana. Vidi se da je odnos u Bibliji između poslanica i neposlanica planirana. Vidi se da je broj knjiga pisaca citiranih u Novom Zavetu iz Starog Zaveta planiran. Vidi se da je redosled biblijskih knjiga na hebrejskom i grčkom jeziku planiran. Vidi se da su imena 26 pisaca Biblije planirana.

Ako pretpostavimo ljudsko autorstvo, ovi numerički fenomeni u poretku i anonimnosti i neanonimnosti biblijskih knjiga sasvim su neobjašnjivi. Ali, pretpostavka da je jedan vrhunski matematički Duh, matematički Autor prirode, planirao ovu numeriku (koje sami pisci nisu bili svesni), odmah objašnjava ne samo ove fenomene, već hiljade onih koji se mogu izneti.

Da li ovo znači da će naučnici koji su kritički orijentisani prema religiji, i ateisti i nevernici sad svi biti dovedeni do toga da saviju kolena pred Bogom i da prihvate Bibliju? Ne, zaista! Stotine njih koji su se već suočili sa ovim činjenicama guraju ih na stranu govoreći ili da nemaju vremena da istražuju ili da nisu zainteresovani za matematiku Biblije. "Svet svojom mudročću nije upoznao Boga" i "neduhovan čovek ne prihvata ono što dolazi od Duha Božjeg" (1. Korinćanima 1,21; 2,14), bez obzira koliko jaki mogu biti dokazi božanske inspiracije koji su predstavljeni. Ako sam Hristos nije mogao da ubedi naučnike svoga doba, nikakvi numerički fenomeni, danas predstavljeni, neće ubediti one koji ne žele da budu ubeđeni.

"A ovo je sud, što videlo dođe na svet, i ljudima omilje više tama nego videlo, jer njihova dela behu zla" (Jovan 3,19).

Vrednost ovih otkrića leži uglavnom u njihovoj moći da potvrde veru religioznim ljudima u ovim teškim danima, ohrabrujući ih da sa obnovljenom snagom afirmišu biblijske vrednosti, što je, praćeno ubeđujućom moći Svetog Duha, u stanju da slomi nevernost onih koje je zaslepio neprijatelj duša.

Zaključak

U pogledu rada Dr. Panina, prof. A. Gordon Melvin, istaknut na polju javnog obrazovanja, oputovao je u Alderšot, Kanada, da vidi Dr. Panina, i izvestio nas je o sledećem:

"Posle razgovora sa Dr. Paninom i temeljno pregledavši njegov rad, osećam da je vreme za jedan usklađeni napor onih koji poznaju ovaj rad, da bi ga učinili dostupnim onima koji ne znaju za njega. Nalazim da Dr. Panin poseduje podatke u obliku numeričkih saglasnosti koji predstavljaju godine rada. Alarmiran sam time što ih vidim u takvom propadljivom stanju. Ako bi se njegova kuća zapalila, njegov životni rad bi u velikoj meri propao. Neki mladi ljudi bi trebalo da dobiju ove znanje i neka sredstva podrške za jedno vreme, da bi mogli da uče kod Dr. Panina i da bi bili u stanju da sprovode ove studije sa čudesnim rezultatima u godinama koje dolaze."

Dr. V. Bel Dason (NJ. Bell Danjson), poznati kanadski naučnik, piše:

"Ja se sasvim slažem sa onim što kažete o radu Dr. Panina koji poznajem već mnogo godina. Ja sam naročito zainteresovan za njegov uticaj na opredeljenje između 'raznih čitanja' koji bi bio vrlo vredan. Verujem da bi se njegov veliki rad mogao sačuvati i slediti."

Dr. Artur I. Braun (Arthus I. Bronjn), kanadski medicinski naučnik, takođe je posetio Dr. Panina i pisao nam je da hitno, svim sredstvima, obznanimo njegov rad.

Dr. D. M. Panton, izdavač časopisa *Zora*, kaže:

"Otkriće gospodina Panina, zapanjujuće koliko to jedno otkriće samo može biti, jedno je od Božjih načina za rešenje

problema tokom poslednje krize. *Ono je smrtni udarac za svu rušilačku kritiku*, ne da bi ti kritičari bili ubeđeni, jer njihovi izvori sumnje leže daleko dublje od intelekta; ono prosto ljulja njihovo tlo; ipak, ono ostaje za sve koji se obraćaju intelektu, jedan odgovor iz intelekta, od strane milostivog Boga koji susreće svaku dušu na njenom vlasti-tom tlu. Nekorektni analitičar Biblije stoji otkriven kao slabi analitičar u razumevanju složenosti o kojoj nikada nije ni sanjao.

Verbalna inspiracija je ovde matematički dokazana, van domašaja svake kritike. Biblija se otkriva kao jedan pergament, koji kad se iznese na svetlo otkriva potpis svog Stvoritelja; jedno pismo koje nosi tačno onaj otisak čudesne aritmetike koju nose i snežne pahuljice koje padaju po jed-nom nepogrešivom matematičkom obrascu ili savršene spirale školjki. Kritičarima gospodina Panina bih rekao: Dovodite li u pitanje njegove brojke? Ako je tako, gde su one pogrešne? Ako nisu, njegovi zaključci su neoborivi. Ne možete se prepirati sa matematikom.”

Vrednosti hebrejskog i grčkog alfabeta

Poglavlje 1

Biblija je pisana na dva jezika: Stari Zavet na hebrejskom jeziku (nekoliko poglavlja na haldejskom, koji je u numeričke svrhe isti kao i hebrejski); Novi Zavet na grčkom. Oba ova jezi-ka imaju ovu jedinstvenu osobenost - nemaju odvojene simbole za brojeve koji bi odgovarali našim modernim arapskim brojevima: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Umesto njih, oni koriste slova svog alfa-beta, tako da svako hebrejsko i grčko slovo predstavlja ta-kođe i izvesni broj, što se naziva numeričkom vrednošću slova. Tako grčko slovo “alfa” (a) predstavlja 1, pa je numerička vrednost slova “alfa” - 1. Slovo “kapa” (k) predstavlja 20, i njegova numerička vrednost je 20 (videti tabelu na sledećoj strani).

Pošto se svaka reč sastoji od slova, numerička vrednost jedne reči je zbir numeričkih vrednosti njenih slova. Numerička vrednost jedne rečenice, pasusa, poglavlja, knjige, toma ili skupa knjiga, je zbir numeričkih vrednosti reči od kojih se oni sastoje.

Poglavlje 2

U tabeli na sledećoj strani date su numeričke vrednosti ova dva alfabeta. Pomoću ovih numeričkih vrednosti Grci i Jevreji su vršili svoje numeričke operacije, ali u Bibliji se koristi i jedan dodatni sistem u svrhu numeričke konstrukcije teksta, onaj mesnih vrednosti.

Poglavlje 3

Mesna vrednost jednog slova u Bibliji, bilo hebrejskog ili grčkog, jeste broj mesta koje to slovo zaizima u alfabetu. U skladu sa tim, u hebrejskom jeziku su mesne vrednosti i

Svaki sedmi broj u ovom slučaju je 7, 50, 300, i oni imaju kao zbir 357 ili 7×51 , ostavljajući za druge 3.738.

Zbir cifara broja 3.738 je 21 ili 3 sedmice (osobina 8).

I pošto su 26 numeričkih vrednosti (poglavlje 3) 2 trinaestice, svaki trinaesti broj, 40 i 800, daju zbir 840 ili $7 \times 3 \times 5 \times 2 \times 2 \times 2$, što je 120 sedmica (osobina 9), sa zbirom tih činilaca od 21 ili tri sedmice (osobina 10), ostavljajući za ostale 3.255 ili $7 \times 3 \times 5 \times 31$. Ovo deljenje je pomoću $7 \times 3 \times 5$ ili 105.

Konačno, zbir cifara 26 brojeva koji daju zbir 4.095 je 126, ili $7 \times 9 \times 2$, kombinacija 9 sa 7 (osobina 11).

Ovo nabranje osobina sedmica, kao što će se videti, nije iscrpljeno. Ali, pošto je šansa da su one neplanirane, da su prosta slučajnost, samo $1:7^{11}$ ili 1.977.326.743, odnosno, skoro 1 : nekih 2 milijarde, vidi se jedan razrađeni plan sedmica kako se proteže kroz ovih 26 numeričkih vrednosti.

Poglavlje 6

26 numeričkih vrednosti spadaju u sledeće uzastopne grupe sedmica:

1 - 6	jesu 21	ili 7×3
7	je 7	
8 - 30	jesu 77	ili 7×11
40 - 100	jesu 490	ili $7 \times 7 \times 2 \times 5$
200 - 500	jesu 1.400	ili $7 \times 2 \times 2 \times 2 \times 5 \times 5$
600 - 800	jesu 2.100	ili $7 \times 2 \times 2 \times 3 \times 5 \times 5$
<hr/> 856 - 2.292	<hr/> 4.095	ili $7 \times 3 \times 3 \times 5 \times 13$

Činioci korišćeni u ovim grupama su 2, 3, 5, 7, 11, sa 28 kao njihovim zbirom ili 4 sedmice (osobina 12). Najveća i najmanja grupa imaju za svoj zbir 2.107 ili $7 \times 7 \times 43$, što je sadržalac sedam sedmica (osobina 13), sa 21 kao zbirom svojih činilaca ili 3 sedmice (osobina 14).

Sledeća najveća i najmanja grupa, 1.400 i 21, je $7 \times 7 \times 29$, što je opet sadržalac 7×7 (osobina 15), dok je 490 ili $7 \times 7 \times 2 \times 5$, ne samo po treći put sadržalac 7×7 (osobina 16), već je zbir njegovih činilaca 21 ili 3 sedmice (osobina 17).

77 ima za zbir svojih cifara 14 ili 2 sedmice, dok zbir grupa do prve i poslednje (druga i peta grupa), 7 i 1.400, imaju za zbir 1.407 ili $7 \times 3 \times 67$, opet sa 77 kao zbirom svojih činilaca, ili 7×11 (osobina 18), a zbir njegovih vlastitih cifara je 14 ili 2 sedmice (osobina 19).

Najzad, dva broja koja se sastoje potpuno od sedmica: 7 i 77, imaju za svoj zbir 84 ili $7 \times 2 \times 2 \times 3$, sa zbirom svojih činilaca 14 ili 2 sedmice (osobina 20).

Jedna vrlo razrađena šema sedmica se tako provlači ne samo kroz zbir od 4.095, već i kroz njegove razne podele i grupe.

Poglavlje 7

(1) 4.095 je $9 \times 7 \times 5 \times 13$, što je sadržalac broja 9, kao i broja 7 (osobina 1).

Od toga, zbir jednocifrenih brojeva (od 1-9) ovih 26 brojeva (poglavlje 1) iznosi 45, ili 5 devetki, a desetica i stotica iznosi 4.050 ili 50 devetki (osobina 2) puta devet (osobina 3), podeljene ovako: desetice imaju zbir 450 ili 50 devetki; stotice imaju zbir 3.600 ili 400 devetki (osobina 4). Prvi, srednji i poslednji od 26 brojeva: 1, 40, 50, 800, imaju zbir 891 ili 11 devetki puta devet (osobina 5), od kojih srednji imaju zbir 90 ili 9×10 , a prvi i poslednji imaju zbir 801 ili 89 devetki (osobina 6).

(2) Slede samo uzastopne grupe devetki proizvedene od strane ovih 26 brojeva, sa njihovim zbirom od 4.095:

1 - 8	imaju zbir 36	ili $9 \times 2 \times 2$
9	ima 9	
10 - 80	imaju zbir 360	ili $9 \times 2 \times 2 \times 2 \times 5$
90	ima zbir 90	ili $9 \times 2 \times 5$
100 - 800	imaju zbir 3600	ili $9 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 5 \times 5$
<hr/> 210	<hr/> 888	

Činioci koje proizvode ove grupe predstavljeni su brojem 18, ili 2 devetke (osobina 7). Brojevi kojima ove grupe počinju i završavaju imaju za zbir 1.098 ili $9 \times 2 \times 61$, što predstavlja 122 devetke (osobina 8), sa zbirom svojih činioca od 72 ($9+2+61$) ili

8 devetki (osobina 9), ostavljajući za ostatak od 26 brojeva 2.997 ili $9 \times 9 \times 3 \times 37$ ili 111 devetki puta devet (osobina 10).

(3) Ako se sad okrenemo grupi sedmica (od 1-7 je prva grupa, a od 200-800 je druga grupa od sedam brojeva - videti poglavlje 3) nalazimo da srednja grupa (od 8-100) ima za zbir 567, ostavljajući ostalima 3.528. Sada imamo:

567	je	$9 \times 9 \times 7$
3.528	je	$9 \times 7 \times 7 \times 8$
4.095	je	$9 \times 7 \times 65$

Jedna izuzetno razrađena šema *devetki* kao i sedmica proteže se kroz broj 4.095 i njegovih nekoliko podela.

Poglavlje 8

(1) Opet: 4.095 je $13 \times 5 \times 7 \times 9$, sadržalac broja 13 (osobina 1), kao i broja 7.

Od ovoga, hebrejski jezik daje 1.495 ili $13 \times 5 \times 23$, a grčki daje ostalih 2.600 ili $13 \times 5 \times 5 \times 8$. Ova podela je sa 13×5 (osobina 2). Brojeva koji sačinjavaju zbir 4.095 ima 26 ili 13×2 (osobina 3).

Od njihove 51 cifre, samo 26 ili 13×2 su celi brojevi (osobi-na 4), a ostalih 25 su nule. Tih 26 brojeva formiraju sledeće uzastopne grupe trinaestica:

1-14	imaju zbir 195	ili $13 \times 5 \times 3$
15-16	imaju zbir 130	ili $13 \times 5 \times 2$
17-22	imaju zbir 1.170	ili $13 \times 5 \times 5 \times 2 \times 3$
23-26	imaju zbir 2.600	ili $13 \times 5 \times 5 \times 2 \times 2 \times 2$
<hr/> 56 78	<hr/> 4.095	ili $13 \times 5 \times 7 \times 3 \times 3$

(2) Brojevi kojima ove 4 grupe počinju imaju za svoj zbir 56 ili sedmica. Brojevi kojima one završavaju imaju zbir 78 ili 6 trinaestica (osobina 5).

Grupe:		
1, 3	imaju zbir 1.365	ili $13 \times 7 \times 3 \times 5$
2, 4	imaju zbir 2.730	ili $13 \times 7 \times 3 \times 5 \times 2$
	<hr/> 4.095 je	$13 \times 7 \times 3 \times 3 \times 5$

(3) Ova podela proizvodi kombinaciju 7 i 13 uzetu 3h5 ili 15 puta. Činioci broja 1.365 imaju za svoj zbir 28 ili 4 sedmice.

Grupa 3 ili 17-22 ima za zbir ta dva broja 39 ili 3 trinaestice (osobina 6).

Poglavlje 9

Ako sad brojeve grupe 4, u poglavlju 8.1, pomnožimo svaki sa njihovim rednim brojevima: 1, 2, 3, 4, imamo:

195x1	je	195
130x2	je	260
1.170x3	je	3.510
2.600x4	je	10.400

14.365 ili $13 \times 13 \times 17 \times 5$

Rezultat je 13 *trinaestica* (osobine 7-8).

Pošto je, dakle, $1.495 = 7 \times 9 \times 13 \times 5$, tri odvojene numeričke šeme brojeva 7, 9 i 13 provlače se kroz ovih 26 alfabetskih numeričkih vrednosti.

Poglavlje 10

Podela između hebrejskog i grčkog alfabeta (poglavlje 1) je sledeća:

Hebrejski:	1.495	ili $23 \times 13 \times 5$.
Grčki:	2.600	ili 8×325 ili $13 \times 5 \times 5 \times 8$
	<hr/> 4.095	ili 9×455 ili $13 \times 9 \times 35$

Ovo raspoređivanje proizvodi devetke i trinaestice koji su direktni činioci broja 4.095.

Šansa da ovo raspoređivanje, navedeno u ovih 10 poglavlja, bude neplanirano jeste 1 : nekoliko hiljada milijardi. Ovo raspoređivanje *demonstrira* prisustvo jednog numeričkog plana brojeva 7, 9 i 13, svih proizvedenih pomoću broja 4.095.

Poglavlje 11

U poglavlju 6 dat je zbir 4.095 sa svojih 6 grupa sedmica, a tamo se raspravljalo o narednim podelama među drugim grupama:

1 - 100 imaju zbir 595
200 - 500 imaju zbir 1.400
600 - 800 imaju zbir 2.100

$\overline{801} \quad \overline{1.400} \quad \overline{4.095}$

Ovo raspoređivanje ima nekoliko uočljivih osobina:

Prvi i poslednji broj od ovih 26, 1 i 800, imaju za svoj zbir 801 ili 9×89 . Ostali imaju 3.294 ili $9 \times 3 \times 2 \times 61$. Zbir tri broja kojima ove grupe počinju takođe je 801, proizvodeći istu podelu pomoću 9×89 .

4.095 je sadržalac 7, 9 i 13. Zbir cifara ova tri broja (595, 1.400 i 2.100) je takođe sadržalac *devetki*.

Zbir *srednje* grupe je 1.400 ili 7×200 .

Zbir brojeva *kojim završavaju* grupe je 1.400 ili 7×200 . Zbir brojeva kojima završava poslednja grupa je 1.400 ili 7×200 .

I tako dalje u nedogled.

Poglavlje 12

Hebrejski jezik je jedan od semitskih jezika; grčki je jedan od indo-evropskih, ali na ovaj razrađeni plan ne utiče ova razlika pripadnosti. Dva elementa njihovog oblika su čisto numerička:

(1) Činjenica da jedan ima 22 slova, a drugi 24. Ali, bilo koja druga dva jezika sa ovim brojevima slova ne bi neminovno pokazivala plan izvan prirodne veze dva niza sekvenci: 1, 2, 3,... 22 i 1, 2, 3,... 24.

(2) Činjenica da svako slovo ima numeričku vrednost sa sekvencama različitim u svakom slučaju, i tako prekinutim, šta više, da isključuju ono što bi inače moglo suštinski pripremiti plan.

Broj numeričkih vrednosti, 46, dovoljno je blizak broju 52, koji je broj špila karata, tako da je numerička šema kao ona kad

bi 8 osoba igralo neku kartašku igru, a jedna osoba prima 4 asa, druga 4 dame, treća 4 kralja, itd. Gubitnici u jednoj takvoj igri bi sa pravom tvrdili da su karte bile vrlo precizno označene protiv njih. Tako je na inteligentnim ljudima ostalo da objasne ko je postavio ovaj plan u dva jedina jezika koja su prikladna za njega, i ona na kojima je Biblija pisana - *jedina knjiga tako konstruisana da svaka rečenica u njoj predstavlja tačno istu numeriku*.

Više od pola veka nije se našao spomena vredan duh da objasni ovu numeriku, niti bezbrojne druge o kojima se govori u materijalima koji prate ovaj, osim na jedan način: Nemoguće je za čoveka da proizvede ovu numeriku; ona je rad velikog Majstora Matematičara koji prebrojava "svaku dlaku na našoj glavi" (Matej 10,30).

Pisci prve, srednjih i poslednje knjige Biblije

1) Pošto se Biblija sastoji od 66 knjiga, njena prva, srednje i poslednja knjiga su knjige 1, 33, 34 i 66. To su 1. Knjiga Mojsijeva, Knjiga propovednikova, Knjiga o Jestiri i Otkrivenje. (Videti tabelu na strani 37.) Njihovi pisci su: Mojsije, Solomun, Jestira i Jovan.

2) Mojsije je pisac 5 knjiga: 1 - 5. Knjiga Mojsijeva. Solomun je pisac tri knjige: Priče Solomunove, Pisma nad pesmama i Knjiga propovednikova. Jestira je pisac jedne knjige - O Jestiri. Jovan je pisac 5 knjiga: Jevanđelje po Jovanu, 1, 2. i 3. Poslanica Jovanova, i Otkrivenje, što je ukupno 14 knjiga.

3) Numeričke vrednosti imena Mojsija, Solomuna, Jestire i Jovana su redom 345, 375, 661, 1.069, sa zbirom od ukupno 2.450.

4) Mojsije se pojavljuje u Bibliji 847 puta, Solomun 305, Jestira 55, Jovan 158, ukupno 1.365 (videti tabelu na strani 38; ovde dodajemo Jestirino ime:).

Ovo je, dakle, jedina stvar koja je zajednička za ova 4 imena: Mojsija, Solomuna, Jestire i Jovana - to su imena pisaca prve, srednjih i poslednje knjige Biblije.

5) Zbir njihovih numeričkih vrednosti: 345, 375, 661 i 1.069 je 2.450 ili $7 \times 7 \times 2 \times 5 \times 5$ ili 50 sedmica (osobina 1) puta sedam (osobina 2), podeljenih ovako:

Pisci prve i poslednje knjige Biblije, Mojsije i Jovan, imaju zbir 1.414 ili $7 \times 2 \times 101$ ili 202 sedmice.

A pisci srednjih knjiga, Solomun i Jestira, imaju zbir 1.036, ili $7 \times 2 \times 2 \times 37$ ili 148 sedmica (osobina 3), sa zbirom cifara ovih faktora 21 ili 3 sedmice (osobina 4).

Zbir cifara u ova 4 broja: 345, 375, 661 i 1.069 je 56 ili $7 \times 2 \times 2 \times 2$ ili 8 sedmica (osobina 5).

Cifre koje se koriste u ova 4 broja su: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9. Njihov broj je 7 (osobina 6); a njihov zbir je 35 ili 5 sedmica (osobina 7).

Broj knjiga koje su pisali ova 4 autora je 14 ili 2 sedmice (osobina 8).

Njihova imena se javljaju u Bibliji 1.365 puta ili $7 \times 13 \times 3 \times 5$, odnosno 195 sedmica (osobina 9), sa zbirom njihovih činioaca 28 ili $7 \times 2 \times 2$ ili 4 sedmice (osobina 10).

A ovaj broj 1.365 se deli na sledeći način: Mojsije ima 847 ili $7 \times 11 \times 11$ ili 121 sedmicu; drugi imaju 518 ili 74 sedmice (osobina 11).

6) Ako se sad ova 4 imena postave u alfabetski red, njihove numeričke vrednosti su 661, 1.069, 345, 375. Množenjem svakog od njih njegovim rednim brojem imamo:

$$\begin{array}{r} 661 \times 1 \quad \text{je } 661 \\ 1.069 \times 2 \quad \text{je } 2.138 \\ 345 \times 3 \quad \text{je } 1.035 \\ 375 \times 4 \quad \text{je } 1.500 \\ \hline 5.334 \end{array}$$

Zbir tako dobijen, 5.334, je $7 \times 2 \times 3 \times 127$ ili 762 sedmice (osobina 12).

A ako se bavimo na isti način brojevima pojavljivanja ova 4 imena u Bibliji, imamo

$$\begin{array}{r} 847 \times 1 \quad \text{je } 847 \\ 305 \times 2 \quad \text{je } 610 \\ 55 \times 3 \quad \text{je } 165 \\ 158 \times 4 \quad \text{je } 632 \\ \hline 2.254 \end{array}$$

Zbir tako dobijen, 2.254, je $7 \times 7 \times 2 \times 23$, što je sadržalac ne samo broja 7 (osobina 13) već i sedam puta sedam (osobina 14), sa zbirom cifara ovih faktora od 21 ili 3 sedmice (osobina 15).

Ovih 15 osobina sedmica tako dokazuju:

- da 1. Knjiga Mojsijeva, Knjiga propovednikova, Knjiga o Jestiri i Otkrivenje *jesu* prva, srednje i poslednja knjiga Biblije,
- da one stoga *jesu* knjiga 1, 33, 34 i 66,
- da se Biblija stoga sastoji tačno od 66 knjiga, i
- da su pisci ove 4 knjige redom: Mojsije, Solomun, Jestira i Jovan.

1. Knjiga Mojsijeva 1,1 prve tri reči

בראשית ברא אלהים

U početku stvori Bog

Prve tri reči Biblije imaju na hebrejskom jeziku 14 slova ili 2 sedmice (osobina 1), sa 140 kao njihovom mesnom vrednošću ili $7 \times 2 \times 2 \times 5$.

Taj broj, koji po sebi ima 20 sedmica (osobina 2), ima sa svojim činocima 7 cifara (osobina 3), sa 21 kao njihovim zbirom ($1+4+0+7+2+2+5$), ili 3 sedmice (osobina 4).

Mesne vrednosti, ove tri reči odvojeno, jesu:

(a)	(b)
76x1 je 76	41x1 je 41
23x2 je 46	23x2 je 46
41x3 je 123	76x3 je 228
<hr/> 140	<hr/> 315
<hr/> 245	

Zbir cifara broja 140 i njegovih činilaca 76, 23, 41, je 28 ili 4 sedmice (osobina 5); od čega je zbir *naizmeničnih* cifara u svakom slučaju 14 ili 2 sedmice (osobina 6).

A ako ove činioce pomnožimo njihovim rednim brojevima 1, 2, 3, kao u (a) gore, rezultat je 245 ili $7 \times 7 \times 5$ ili 5 sedmica (osobina 7) puta sedam (osobina 8).

Isto množenje obrnutim redom sa dna umesto sa vrha, proizvodi 315 ili 45 sedmica (osobina 9).

Zbir 140 je $5 \times 7 \times 2 \times 2$
 Zbir 245 je $5 \times 7 \times 7$
 Zbir 315 je $5 \times 7 \times 3 \times 3$
 ————
 700 $5 \times 5 \times 7 \times 2 \times 2$

Svaki od ovih zbirova je sadržalac ne samo broja 7, već i 5 sedmica; svaki, štaviše, je kombinovan sa jednim kvadratom brojeva (2×2 , 7×7 , 3×3).

Šansa da ovaj sistem sedmica bude slučajan, neplaniran, manja je od 1 : 40 miliona.

Tako vidimo da se jedan razrađeni plan *sedmica* proteže kroz prve tri reči Biblije u originalnom hebrejskom tekstu (1. Knjiga Mojsijeva 1,1).

U sledećim delovima ovog teksta pokazuje se da nijedna jedina rečenica ili poglavlje u celom hebrejskom tekstu Starog zaveta, i grčkom tekstu Novog zaveta, nije ništa drugo nego konstruisana po istom numeričkom planu - nemogućim za čoveka, ali normalnim za Velikog Matematičara, Boga Biblije, Stvoritelja prirode.

1. Knjiga Mojsijeva 1,3

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר

I reče Bog: Neka bude svetlost!

Mesna vrednost ove četiri reči u hebrejskom jeziku je 143 ili 11 trinaestica (osobina 1).

Zbir cifara ova četiri broja je 26 ili 2 trinaestice (osobina 2).

Od ovih brojeva, zbir cifara jedinica je trinaest, i desetica je trinaest (osobina 3).

Prve dve reči imaju zbir 91 ili 7×13 , a poslednje dve 52 ili 4×13 (osobina 4).

Ove četiri reči imaju 16 slova sa sledećim mesnim vrednostima: 6, 10, 1, 13, 20, 1, 12, 5, 10, 13, 10, 5, 10, 1, 6, 20.

Slova 1-9 imaju zbir 78 ili 13×6 .

Slova 10-16 imaju zbir 65 ili 13×5 (osobina 5).

Tako vidimo da se jedan razrađeni plan broja 13 provlači kroz ove četiri reči 1. Knjige Mojsijeve 1,3.

Svaki stih i rečenica u Bibliji, bilo na hebrejskom ili ili grčkom jeziku, pokazuje iste numeričke planove koje čovek nije u stanju da napravi, dokazujući tako delo Velikog Matematičara, Boga i Stvoritelja univerzuma.

Pravilno prevođenje

1. Knjige Mojsijeve 9,24 i 10,21

1) U 1. Knjizi Mojsijevoj 9,24 se kaže: "A kad se Noje probudi od vina, dozna šta mu je učinio mlađi sin." U nekim verzijama prevoda Biblije se kaže "njegov najmlađi sin".

Noje je imao tri sina, koji su u 6 puta, koliko se oni zajedno spominju u Bibliji, dati po ovom redu: Sim, Ham i Jafet. Prema našem prevodu, Ham sigurno nije bio najstariji sin Nojev, ali da li je bio drugi ili treći, to ostaje neodređeno. Ali, prema drugim prevodima, Ham ne samo da nije bio najstariji sin Nojev, već takođe sigurno nije bio ni drugi, već je bio njegov najmlađi, treći sin.

2) U 1. Knjizi Mojsijevoj 10,21 se kaže: "I Simu rodiše se sinovi, najstarijemu bratu Jafetovu, ocu svih sinova Everovih" (prevod Dure Daničića), ili: "I Semu, ocu svih sinova Heberovih i starijemu bratu Jafetovu, rodiše se sinovi" (prevod Luje Bakotića).

U engleskom standardnom King Dzejms prevodu kaže se: "I Simu takođe, ocu sve dece Everove, bratu Jafeta starijeg, čak i njemu se deca rodiše."

Naš prevod, međutim, kaže: "Simu... najstarijemu bratu Jafetovu." Dakle, prema King Dzejms prevodu Jafet je stariji Simov brat, a pošto je Ham već mlađi brat, Jafet je prvi od tri Nojeva sina. Međutim, prema drugim prevodima, pošto je Sim stariji Jafetov brat, a Ham je već najmlađi, redosled rođenja Nojeva tri sina je: Sim, Jafet, Ham.

3) Tako postoji 6 mogućih redosleda po kojima su Nojevi sinovi mogli biti rođeni:

- (1) Sim, Ham, Jafet,
- (2) Sim, Jafet, Ham,
- (3) Ham, Sim, Jafet,
- (4) Ham, Jafet, Sim,
- (5) Jafet, Sim, Ham,
- (6) Jafet, Ham, Sim.

Prema King Dzejms prevodu 1. Knjige Mojsijeve 9,24 i 10,21 slučajevi 1, 2, 3 i 4 su isključeni, što ostavlja mogućim samo opcije 5 i 6.

Prema drugim prevodima, samo su 2 i 5 mogući na osnovu teksta iz 1. Knjige Mojsijeve 9,24. Ali, pošto je 5 isključeno na osnovu teksta iz 1. Knjige Mojsijeve 10,21, samo je poredak Sim, Jafet, Ham moguć u skladu sa njenim tekstom. (U nekim novijim prevodima postoje beleške na margini u kojima se prevodioci ograđuju od ovog tumačenja i upućuju na prevode slične King Xejmsu.)

Prema našem prevodu, ništa nije sigurno u pogledu toga koji je od gomjih 6 redosleda onaj pravi, mada neki prevodi za svoj tekst favorizuju samo jedan od njih 6, dok nam King Dzejms prevod daje izbor od dva redosleda, od kojih, međutim, nijedan nije redosled kao u našem prevodu.

4) Pitanje razlike između King Dzejms prevoda i našeg prevoda, u slučaju Hama u 1. Knjizi Mojsijevoj 9,24, ne može se rešiti pomoću hebrejskog jezika, koji ovde ne koristi ni komparativ "mlađi", niti superlativ "najmlađi". Pošto je hebrejski pridev za "mlađi" iz 1. Knjige Mojsijeve 9,24 - "mali", a za "stariji" u 1. Knjizi Mojsijevoj 10,21 - "veliki", oba u pozitivu (osnovni oblik prideva), ovi izrazi se koriste relativno i za "mlađi" i "stariji".

King Dzejms prevod tako ima ovde prednost da prosto prevodi hebrejski tekst, dok drugi prevodi, bar u stihu 9,24, idu dalje od hebrejskog teksta i uz prosto njegovo prevođenje takođe ga i tumače: dodaju svoje mišljenje da Ham nije bio samo mlađi brat nekog neodređenog, starijeg, već da je bio najmlađi od njih troje.

5) Redosled kojim se ova tri imena javljaju u Bibliji ostavlja ovu stvar neodređenom, jer (a) mada je u svih 6 javljanja ova tri imena zajedno redosled uvek Sim, Ham i Jafet, pretpostavka

da ovaj redosled prestavlja redosled njihovog rođenja poništava se (b) mogućnošću, ako ne i velikom verovatnoćom, da redosled reči u hebrejskom tekstu iz 1. Knjige Mojsijeve 10,21 gotovo u celosti favorizuje Jafeta kao starijeg Simovog brata, ali (c) naročito činjenicom da je na jedina dva mesta na kojima su rodoslovi Nojeva tri sina dati *zajedno*, u 1. Mojsijevoj 10,1-32 i u 1. Dnevnika 1,5-23, redosled: Jafet, Ham, Sim.

Svrha ovog teksta je da pokaže, najpre, da Biblija jasno daje sredstva za dobijanje tačnog redosleda kojim su tri Nojeva sina rođena, i drugo, da nas, štaviše, osposobljava da dobijemo tačnu godinu u kojoj je svaki sin rođen.

6) Kakav god da je pravi prevod 1. Mojsijeve 9,24, Ham jasno nije najstariji od njih trojice, i redosledi (3) i (4) Ham, Sim, Jafet i Ham, Jafet, Sim su time isključeni. Ostaju, dakle, ostala 4 redosleda.

- (1) Sim, Ham, Jafet,
- (2) Sim, Jafet, Ham,
- (3) Jafet, Sim, Ham,
- (4) Jafet, Ham, Sim.

7) U 1. Knjizi Mojsijevoj 5,32 je rečeno: "A Noju kad bi pet stotina godina, rodi Noje Sima, Hama i Jafeta." Bez drugih stihova, koji bi bacili svetlo na ovu tvrdnju, njeno jedino racionalno značenje bi moglo biti: "Kad je Noje imao 500 godina, rodile su mu se trojke, od kojih je Sim bio prvi, Ham drugi, a Jafet poslednji."

Međutim, drugi stihovi iz Biblije čine ovo razumevanje te tvrdnje nemogućim. Sim, Ham i Jafet nisu bili trojke, bar prema 1. Mojsijevoj 11,10 i 7,6.

8) Jer, u 1. Mojsijevoj 11,10 se tvrdi da je Sim imao 100 godina kad je rođen Arfaksad i dodaje se da je to *bilo dve godine posle Potopa*. Ali, prema stihu 7,6 Noje je imao 600 godina za vreme Potopa. Stoga je u vreme Arfaksada Noje imao 602 godine. A pošto je Sim tada imao 100 godina, on nije bio rođen kad je Noje imao 500 godina, već dve godine kasnije, kada mu je otac imao 502 godine. Ko god da je stoga bio rođen, kada je Noje imao 500 godina, ova trojica tad nisu bila rođena odjednom, pošto je Sim bio rođen dve godine kasnije.

Stoga je u dobi od 500 godina Noje dobio ili samo jednog sina, ili Jafeta i Hama kao blizance. Ali, bilo da je dobio jednog

ili obojicu, stariji od njih dvojice nije bio Ham, pošto je on izričito označen u 9,24 kao "mlađi".

9) 1. Mojsijeva 9,24 čini jasnim da Ham nije bio prvi Nojev sin.

1. Mojsijeva 7,6 i 11,10 čine jasnim da Sim nije bio prvi Nojev sin. Ali, 1. Mojsijeva 5,32 čini jasnim da je Noje postao otac tri sina prvi put u svojoj 500. godini. Bilo da su, dakle, Jafet i Ham, oba tad rođeni, ili je to bio samo sam Jafet, Jafet je sam prema podacima iz Biblije, najstariji od ove trojice. Zato, ne treba dopustiti da u 1. Mojsijevoj 10,21 stoji "Sim... najstariji brat Jafetov." Dakle, prevod na koji upućuje margina koju smo spomenuli treba staviti u tekst bez alternative.

10) Jafet je dakle bio rođen kad je Noju bilo 500, a Sim kad je Noju bilo 502 godine. Ali kad je Ham rođen? Naš prevod (i neki drugi) ga čini mlađim od Sima. Ali, prema hebrejskom tekstu, bez ikakve dodatke *interpretacije*, Ham je bio rođen na jedan od sledećih načina:

- 1) mogao je biti brat blizanac Jafeta, ali mlađi od njih dvojice,
- 2) mogao je biti rođen između Jafeta i Sima, kad je njegovom ocu bila 501 godina,
- 3) mogao je biti blizanac Sima, ali stariji od njih dvojice,
- 4) mogao je biti blizanac Sima, ali mlađi od njih dvojice,
- 5) mogao je biti rođen neko vreme posle Sima.

Od ovih 5 mogućnosti, prema hebrejskom tekstu, neki prevodi, iz razloga nepoznatog ovom piscu, uzimaju da su prva tri neprihvatljiva, mada priznaju njihovu mogućnost na margini (kod nekih prevoda); dok bi stavljajući primedbu sa margine u tekst, i ne dajući uopšte alternativu, oni ostavili slučaj Hama tačno tamo gde ga je Biblija do sada i ostavljala - na površini.

U onome što sledi, pokazaće se da je Ham bio rođen u godini 1551. od stvaranja sveta, koja je Nojeva 501.

11) U ovu svrhu je neophodno pažljivo ispitivanje numeričkih vrednosti 5. poglavlja 1. Knjige Mojsijeve. Ovo poglavlje daje rodoslov 10 prepotopnih patrijarha. U ovom poglavlju bi prirodno bilo da bude 30 brojeva, pošto su svakom čoveku data tri broja: broj godina koje je imao kad mu se rodio sin, broj godi-na koje je živeo posle rođenja svog sina i broj godina koliko je ukupno živeo. Ali, u slučaju poslednjeg od deset patrijarha, Noja, data je samo njegova starost u vreme rođenja njegovog sina.

Tako je u ovom rodoslovu dato samo 28 brojeva. 28 je 4 *sedmice* (osobina 1).

Zbir ovih 28 brojeva je 15.750 ili $7 \times 2 \times 3 \times 3 \times 5 \times 5 \times 5$, što je ne samo sadržilac sedmice (osobina 2), već je i broj njegovih faktora 7 (osobina 3).

U ovih 28 brojeva, samo bi 4 trebalo, slučajnošću, da budu sadržaoci sedmice, pošto se od bilo kojih 7 brojeva, za jedan može očekivati da bude sadržilac sedmice. A pošto 28 predstavlja 4 sedmice, četiri takva broja mogu se očekivati u 4×7 brojeva.

Ova lista, međutim, ne samo da sadrži približno *dva puta četiri* takva broja, koji su sadržaoci sedmice, već upravo - *sedam* (osobine 4-6). Naime: 105, 70, 840, 910, 595, 777, i zbir tih brojeva 3.479 je sadržilac *sedam sedmica*, naime $7 \times 7 \times 71$ (osobina 7).

Prvi broj na listi je 130. Poslednji je 500. Njihov zbir je 630 ili 90 *sedmica* (osobina 8).

Najveći broj na listi je 969, najmanji je 65, koji se javlja dva puta. Zbir najvećih i najmanjih brojeva, 969, 65, 65, sa njihovih 7 cifara (osobina 9) je 1.099 ili 157 *sedmica* (osobina 10).

U 1. Mojsijevoj 9,29 nam je rečeno da je Noje živio 950 godina, tako da je 10 patrijarha živelo ukupno 8.575 godina, $7 \times 7 \times 7 \times 5 \times 5$ što je sadržilac ne samo sedmice, već i kub sedmice (osobine 11-13).

Ako dodamo dva podatka izostavljena u Nojevom slučaju, a koji su dati u ostalih 9 slučajeva, naime, godine koje je živio posle rođenja sina, i godina koje je živio ukupno, to jest, 450 i 950, imamo 1.400 godina, što dodano na zbir 28 brojeva u ovom poglavlju, 15.750, daje 17.150 ili $7 \times 7 \times 7 \times 5 \times 5 \times 2$, što je dvostruko više od broja dobijenog u prethodnom paragrafu, i naravno dva puta kub sedmice i kvadrat petice (osobina 14-16).

Treba zapaziti, takođe, da dva od deset patrijarha imaju svoje godine starosti, pri rođenju njihovih sinova, podeljene sedmicama. Tako je Kajinan živio ukupno 910 godina ili 130 sedmica, a Lameh je živio 777 godina ili 111 sedmica. Ali, obojica su postali očevi, redom, u starosti od 70 ili 10 sedmica, i 182 ili 26 sedmica, tako da su godine koje su živeli posle rođenja svojih sinova, 840 i 595, redom, takođe, sadržaoci broja sedam (osobina 17-18).

Nije dat izveštaj koliko je Adamov otac bio star pri Adamovom rođenju, kao što je to slučaj sa drugim patrijarsima, pošto je on bio prvi iz tog niza i nije imao ljudskog oca. O Enohu, s druge strane, nije dat izveštaj o njegovoj smrti, kao u slučaju drugih patrijarha, već je bio vaznesen na nebo. (Podaci za Noja koliko je živio posle rođenja svog sina i koliko je živio ukupno, daju se na drugom mestu, u 1. Mojsijevoj 7,6 i 9,29.) Adam je živio 930 godina, a Enoh 365, i njih dvojica su živeli 1.295 godina ili $7 \times 5 \times 37$; zbir činioca ovog broja je 49 ili 7 sedmica (osobine 19-20).

Za period od Stvaranja do Potopa, rana poglavlja 1. Knjige Mojsijeve daju samo 21 datum, i to:

Godina		
130.	rođen Sit	(1. Mojsijeva 5,3)
235.	rođen Enos	(6. stih)
325.	rođen Kajinan	(9. stih)
395.	rođen Maleleilo	(12. stih)
460.	rođen Jared	(15. stih)
622.	rođen Enoh	(18. stih)
687.	rođen Matusal	(21. stih)
874.	rođen Lameh	(25. stih)
930.	umro Adam	(25. stih)
987.	vaznesen Enoh	(23. stih)
1.042.	umro Sit	(8. stih)
1.056.	rođen Noje	(28. stih)
1.140.	umro Enos	(11. stih)
1.235.	umro Kajinan	(14. stih)
1.290.	umro Malaleilo	(17. stih)
1.422.	umro Jared	(20. stih)
1.536.	odluka o Potopu	(1. Mojsijeva 6,3)
1.556.	rođen Jafet	(5,32.10.21)
(1.557.)	rođen Ham	
1.558.	rođen Sim	(11,10)
1.651.	umro Lameh	(31. stih)
1.656.	umro Matusal	(27. stih)
1.656.	Potop	(6,6)

20.787 kao zbir je $13 \times 13 \times 3 \times 41$. Zbir ovih činioca je 70.

Broj datuma, tako dobijen iz biblijskih podataka za prvi hronološki period od Stvaranja do Potopa, je 21 ili 3 sedmice (osobina 21). Period od prvog rođenja, 130, do poslednje smrti, 1.656, je 1.526 godina ili 218 sedmica (osobina 22). Godina Enohovog vaznesenja, 987. je 141 sedmica (osobina 23).

Ako se sad 1.557, godina Hamovog rođenja koja nije dobijena direktno već samo zaključivanjem iz biblijskih podataka, doda na 20.787, što je zbir 21 biblijskog datuma, imamo 22.344 ili $7 \times 7 \times 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 19$ što je sadržilac ne samo broja 7, već i kvadrata broja 7. Taj broj se sastoji od 7 činilaca, a njihov zbir je 42, ili 6 sedmica (osobina 24-27).

Pošto je šansa da ovih 27 osobina sedmica nastane slučajno 1 : nekoliko hiljada milijardi, njihovo prisustvo je planirano. Ali, ako je planirano, godina 1.557. za rođenje Hama je deo tog plana. Savremeni prevodioci stoga nisu u pravu menjajući prevod King Dzejms verzije u 1. Knjizi Mojsijevoj 9,24 i 10,21. A numerika nam kaže ono što nam nijedna od tih verzija nije mogla reći, da je Ham rođen 1.557. godine od Stvaranja sveta, godinu dana posle Jafeta, a jednu godinu pre Sima.

SADRŽAJ

Predgovor	5
Izazov.....	11
Dr. Ivan Panin	21
Pisci prve, srednjih i poslednje knjige Biblije	44
1. Knjiga Mojsijeva 1,1.....	47
1. Knjiga Mojsijeva 1,3.....	49
Pravo prevođenje	
1. Knjige Mojsijeve 9,24 i 10,21.....	51